

AUM. HA.

broj: 0

NACIONALNI MAGAZIN
ORDO TEMPLI ORIENTIS
SRBIJA

Uvođenje u viteštvu (1901)
Edmund Blair Leighton (1853-1922)

Mir, tolerancija, istina. Pozdrav na svim tačkama uglova trougla.

Čini što ti volja i to će ti biti sav zakon.

Veliko je zadovoljstvo predstaviti nulti broj Aum. Ha., nacionalnog glasila Ordo Templi Orientisa Srbije. Rad na njemu nije bio lak, bio je to odgovoran zadatak, ali istovremeno bilo je to i veliko zadovoljstvo.

Želeli bismo da najpre zahvalimo svima koji su na ovom projektu sarađivali, ili ga podržavali na bilo koji način. Takođe, želeli bismo da zahvalimo Bratu Joseph Thiebes-u (<http://www.thiebes.org>), iz Sekhmet-Maat Lože, na dozvoli da za naslovnu stranu koristimo fotografiju koju je on snimio, kao i na dozvoli da koristimo još dva njegove fotografije za ilustrovanje teksta *Uvod u Gnostičku Misu*. Neka ta fotografija, na kojoj se pali svetlost, simboliše i našu težnju ka Svetlosti.

U skladu sa tim trudićemo se da ovaj projekt, rađen u radosti i lepoti, nastavimo i dalje. Stoga, do sledećeg izdanja, da bismo dodatno osnažili pomenutu radost i lepotu, ostajte pozdravljeni našim najdražim pozdravom koji glasi:

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

Fr. HHH 747

Urednik: Frater HHH 747.

Prevod: Frater TAO, Frater SVRT, Frater HHH 747.

Tehnička obrada: Frater SATURNUS.

An IV₁₈ ⊙ 15° ♀, ☽ 21° ♀ Dies ♀

Nacionalni Veliki Majstor General Sabazius X^o
Govor na drugoj Nacionalnoj Konferenciji U.S. O.T.O. Velike Lože

BRATSTVO

Subotnje veče, 06. avgust 1999. e.v.

Braćo i Sestre,

Čini što ti volja i to će ti biti sav zakon.

Originalno predložena tema ove konferencije bila je "O.T.O. narednih 100 Godina". Ne mislim da je prava namera bila da se nagovesti da bi celokupna konferencija mogla biti o divinaciji, ili da će Tajne Vođe biti prizvani i detaljno intervjuisani, mada možda i grešim.

Mišljenja sam da će u narednih 100 godina smer naše sADBINE odrediti prvenstveno:

1. Kako se mi odnosimo, kao grupa, prema javnosti i različitim drugim institucijama naše kulture, i
2. Kako se mi odnosimo kao pojedinci jedni prema drugima i prema našoj organizaciji kao kolektivitetu.

Nivo uspešnosti koji ćemo imati u odnosima sa drugim institucijama naše kulture biće u najvećoj meri pod uticajem toga kako nas oni doživljavaju. Naša namera nije obavezno dobijanje njihove podrške ili njihovog slaganja s nama; ali se isto tako mi se ne možemo baviti njima efikasno ukoliko nismo mogli bar da zadobijemo njihovo poštovanje.

Da li će te institucije da nas smatraju ozbilnjom, koherentnom, odvažnom i etičnom (iako živopisnom) organizacijom muškaraca i žena koji su se obavezali zajedničkom cilju, sa iskrenim verovanjima i principima, i neuzdrmanom voljom da se drže zajedno i ustraju?

Ili će da nas smatraju za... hajde da samo kažemo za nešto što je manje povoljno po nas i naše interes?

Kako možemo da oblikujemo ove doživljaje u našu korist? Nivo naše saradnje i projekti koji su veoma primetni igraće ulogu u tome, ali u biti to će predstavljati veoma mali deo. Mnogo važniji će ultimativno biti onaj drugi faktor koji sam pomenuo malopre, a to je kako se mi odnosimo kao individue jedno prema drugom i prema našoj organizaciji kao kolektivitetu. I zbog tog je današnja tema ove konferencije «Bratstvo». Stoga će bratstvo biti jedan od najvažnijih faktora koji će određivati našu budućnost, i definitivno je to najvažniji faktor nad kojim vi, članovi, imate direktnu i apsolutnu kontrolu.

Dakle šta je bratstvo? Mislim da svi već znamo da to ne znači samo da smo svi prijatni i ljubazni jedni prema drugima.

Lično, o bratstvu mislim kao o vrsti Joge. Mislim da to znači razvijanje svesnosti koja se proširuje izvan naših osobenih ličnosti, istovremeno zadržavajući temeljit osećaj nezavisnosti naših individualnih volja; uz potpuno žrtvovanje sebičnosti i manjka plemenitosti. Vi nastavljate da je znanje koje imate vaša vlastita Istinska Volja kao individualnih ljudskih bića, ili takođe znate da su vaša Istinska Volja i Istinske Volje vaše zavetovane Braće i Sestara isprepletene, i da je rezultat jedinstven entitet sam po sebi – dete, koje takoreći kao da je od isprepletenih Volja i sADBINA.

Može se očekivati da se ovo dete ponaša na isti način kao pravo ljudsko dete. Ono će imati potrebu da bude odgajano i ohrabrivano kako bi izraslo u jako i predivno biće, spremno da izgradi svoje lične odnose sa ostalom decom.

Tako bi ovo bratstvo između individua moglo i trebalo da se razvije u bratstvo skupina individua, kao vrsta meta-bratstva. Da bi bratska svest bila smislena u većoj grupi poput naše Velike Lože, povezanost koja raste i razvija se između ljudi koji se sreću učestalo, mora biti proširena i na one sa kojima se retko, ako se uopšte i ikad, sreću, ali koji dakako dele iste obaveze uzajamne pomoći i podrške, koji su prošli kroz iste inicijacije, koji su učestvovali u istim sakramentima Gnostičke Mise, itd. Naša lokalna tela bi trebalo da razviju svoju vlastitu bratsku svest sa drugim lokalnim telima, u stvari sa svim drugim lokalnim telima. Svako lokalno telo trebalo bi da ispolji svoj jedinstven karakter, ali bi istovremeno moralo da ojačava i harmonizuje one elemente koje sva naša lokalna tela imaju kao zajedničke.

Sad, izgleda da mnogi izjednačavaju bratstvo i prijateljstvo, ali to dvoje su sasvim različiti, mada ne i neusaglasivi. Idealno, bratstvo bi trebalo biti više kao životno bitno drugarstvo vojnika na bojnom polju nego uzgredno prijateljstvo saradnika ili školskih drugova. Za razliku od prijateljstva, bratska veza može postojati između onih koji ne poznaju jedan drugoga, ili čak među onima koji se baš međudobno i ne simpatišu.

Međutim, bratstvo ne može postojati tamo gde postoji mržnja. Postoji nekoliko stvari još gnusnijih, i štetnijih po naš bratski duh, kao kada brat izneveri ono na šta se obavezao, svoj Red i sebe samog dopustivši sebi da se upusti u napade protiv svog brata ili sestre po zakletvi, napadi iz osvete nisu izuzetak od ovoga. Sad, ekstremno ili istrajno nebratsko ponašanje može zahtevati da neko bude udaljen iz Reda ili na drugi način disciplinovan od odgovarajućih nadležnih u Redu, ali to ne opravdava "magijske napade", ili druge činove samovoljnog "preuzimanja pravde" u svoje ruke među braćom i sestrama pod zakletvom. Takvo delovanje suprotno principima bratstva uvek je razdorno, i može naglo eskalirati u cikluse protivoptužbi i odmazdi kakvi su, u prošlosti, skoro zatrli duh bratstva u izvesnim područjima, kao što to neki od vas veoma dobro znaju. Mi bi svi trebalo da pomognemo da se pazi da se to više ne ponovi, da nepoverenje, zavist, ljubomora i nerazumevanje među našom braćom i sestrama bude delotvorno rešeno pre nego što paranoja napadne i preokrene ih u strah i mržnju.

Ali strah i mržnja nisu jedini potencijalni otrovi po naš bratski duh. Bratski duh zahteva iskrenost i balans. Sebičnost i manjak plemenitosti nisu gori od sentimentalne lakovernosti ili estradnog pozerskog altruizma. Onaj koji se udavi mrtav je kao i onaj koji umre od žeđi odbijajući da piće. Bratska joga mora biti *širenje* svesti, ne *promeštanje* svesti.

Drugi aspekt bratstva, kao odnosa između individualnog i kolektivnog, jeste naš stav prema kolektivnom nastojanju. Kako mi, kao individue, doprinosimo radu grupe? Da li bi trebalo da nam neko prigovara ili nas gnjavi, ili da nas podmičuje i namamljuje, da bi nešto pridoneli? I kako mi, kao lokalna tela, doprinosimo napretku Reda u sledećih 100 godina? Da li imamo jasnou viziju naše uloge unutar naše Velike Lože i Reda kao celine, ili smo previše okupirani našim lokalnim problemima?

Odraz karaktera bratskoga duha lokalnog tela jeste stanje njegovog fizičkog hrama, koje je direktni i svesni produkt kolektivnog truda grupe. Mnoga lokalna tela sada imaju veoma impresivnu vlastitu hramovsku opremu, tako dobru opremu da bi mogla da svakom novo uvedenom kandidatu zaustavi dah. Ali još uvek mi imamo slučajevе da se inicijacije izvode i na izvrnutim kantama i starim iskrivljenim stalažama za saksije. Na nekim mestima, "borbeni uslovi" su potrajali godinama nakon "prekida vatre". Ako možemo zajedno da iznesemo održavanje događaja poput ovoga (misli se na Drugu nacionalnu konferenciju U.S. O.T.O. Grand Lože), tada zasigurno možemo, vremenom, korak po korak, da napravimo i hramove iz naših snova.

Ako vaš inicijator još uvek koristi isti nakrivljeni svećnjak zadnjih deset godina, onda zašto njoj/njemu ne kupiš novi? Verovatno ne biste morali da prodate kola da biste to uradili. Ako je potrebno da se hram okreći, onda zašto se ne ponudiš da to uradite? Možeš li se mrdnuti od tvog kompjutera na jedno poslepodne? Možda će neko od vaše braće i sestara biti dovoljno zaposednut bratskim duhom i složiti se da ti pomognu.

Ali zašto bi, čujem da neko pita, nekolicina trebala da iznese na ramenima teret za sve, kada "ostali" po svemu sudeći ne vide potrebu za time? Zašto kada oni izgledaju zadovoljni trošeći svoje vreme i energiju predajući se drugim stvarima koje im donose zadovoljstvo?

Pa, "ostali" nisu stvarno bitni, stoga što bratstvo počinje s tobom – ti imaš direktnu i absolutnu kontrolu *svojih* stavova, i to je tvoj stav koji će konačno odrediti karakter našeg bratskog duha, i time i oblikovati sudbinu Reda u sledećih 100 godina.

A od onoga šta sam do sada video i čuo tokom ovog vikenda, veoma sam optimističan.

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

Prevod: Fr. HHH 747

RED ORIJENTALNIH TEMPLARA

MYSTERIA MYSTICA MAXIMA

Franz Hartmann IX° O.T.O.

Dokument koji sledi je gotovo istovremeno objavio "Jubilee", 10-to godišnje izdanje The Oriflamme-a i The Equinox I (10), otprilike 1912/1913. E.V. Autor, Brat Franz Hartmann, bio je aktivni član nemačkog ogranka O.T.O. poznat i po svom aktivnostima u korist teozofskog pokreta. Preambulu je očigledno dodao drugi autor, verovatno Crowley, ispred ovog proglaša u The Equinox. Njegovo poreklo prethodi potonjoj reformaciji Reda od strane Crowley-a i Reuss-a, koja je harmonizovala njegove istorijske principe sa Strujom 93, a smernice koje su u njemu uočljive vode do stila karakterističnog za rane osnivačke dokumente drugih grupa poput Hermetičkog Reda Zlatne Zore i Teozofskog društva. - H.B.

Tokom zadnjih dvadeset i pet godina, sve veći broj ozbiljnih tragača za Istinom svu svoju pažnju posvećuje proučavanju skrivenih zakona prirode.

Porast interesovanja u toj oblasti je prosto zapanjujući. Bezbroj društava, udruženja, redova, grupa, itd., itd. osnovano je u svim delovima civilizovanog sveta, i svi oni odlučno slede neku liniju u proučavanju okultizma.

Sve te novoosnovane organizacije sasvim dobro obavljaju svoj posao, pripremajući velike umove koji su na najboljem putu da postanu jedinstveni učenici Jedne Istine. Pa ipak, postoji jedna, JEDNA JEDINA drevna organizacija mistika koja Studentu pokazuje Kraljevski put otkrivanja Jedne Istine. Ta je organizacija odobrila stvaranje tela pod imenom "Drevni Red Orijentalnih Templara". Kao moderna škola Magova ona vuče svoje znanje iz Egipta i Kaldeje. Znanje koje su drevne egipatske škole posedovale nikada se ne otkriva laiku, jer to znanje daje neopisivu moć za činjenje dobra ili zla.

To je znanje zapisano i sačuvano u simbolima, parabolama (zagonetkama) i alegorijama, tako da je nužno poznavati poseban Ključ da bi se protumačilo.

Simboli masonerije uzeti su iz prastarih misterija, što znaju svi koji su putovali po užarenom pesku. Rituali, ceremonije, znaci i lozinke vrlo pažljivo su sačuvani; ali Pravi Ključ je već dugo izgubljen u gomili onih koji su inicirani i koji su zatim napredovali u masoneriji.

KLJUČ do tog znanja se može primaknuti na dohvata ruke svima onima koji nesebično teže, uče i daju sve od sebe da bi do njega došli.

Simboli Drevne Masonerije, Sveta Umetnost Starih Egipćana i Homerov Zlatni Lanac samo su različiti aspekti Jedne Velike Misterije. Oni predstavljaju samo različite stepene Inicijacije. "Prava Reč" može se pronaći samo pravilnom upotrebom "Ključa".

Da bismo pravim tragačima za Hermetičkom Istinom pružili nekoliko informacija o Ciljevima Drevnog Reda Orijentalnih Templara, dajemo pripremnu uputstvo, štampano od Braće tog Reda.

Prva Instrukcija

Namenjeno svima koje to zanima.

Daje se na znanje da, mada većina ljudi to ne zna, postoji red drevnih mudraca, čiji je cilj spiritualno usavršavanje i uzdizanje čovečanstva putem savlađivanja poteškoća i ispravljanja grešaka. Ovaj red takođe ima za zadatak da pruži pomoć ljudima koji se bore da steknu snagu koja bi im pomogla u postignuću moći raspoznavanja Istine. Red postoji još od davnina; deluje širom sveta, bilo tajno ili javno, pojavljujući se pod različitim imenima i oblicima. Prouzrokovao je mnoge socijalne i političke revolucije, i pokazao se spasiteljem u periodima opasnosti i nesreće. Uvek je visoko uzdizao barjak slobode, boreći se protiv tiranije u bilo kom obliku, bilo klerikalne, političke ili socijalne. Surovo se obračunavao sa ugnjetavanjem svake vrste. Ovom redu, po svojoj prirodi, pripada svaki mudar i duhovno prosvetljen čovek, jer su svi ti ljudi, mada se možda i ne poznaju lično, sjedinjeni u zajedničkom naporu i cilju, i svi oni deluju pod vodstvom jedne luči istine. U to sveto društva) niko ne može od drugog biti uveden dok sam ne uđe pomoću svoje vlastite unutrašnje iluminacije. Isto tako, niko ne može na silu biti isključen, osim ako sam sebe ne isključi postavši neveran svojim principima i zaboravivši istine koje je sam naučio pomoću vlastitog iskustva.

Sve je ovo poznato svakom prosvetljenom čoveku. Ali, samo mali broj ljudi zna da postoji spoljašnja, vidljiva (zvanična) organizacija koja se sastoji od muškaraca i žena, koji našavši pravi put do samospoznaje, sada žele da drugima, koji su voljni da stupe na takav put, pomognu (prenoseći im svoja dragocena iskustva). Takvi su ljudi spremni da budu duhovni vodiči onima koji žele da budu usmeravani. U stvari, ljudi koji su već toliko duhovno napredovali da su spremni da stupe u svesnu zajednicu sa velikim duhovnim bratstvom, biće direktno podučavani pomoću duha mudrosti; dok će oni, kojima je još uvek potrebna spoljna pomoć i podrška, moći takvu pomoć naći u spoljnoj organizaciji tog društva. Pozivajući se prvenstveno na duhovni aspekt tog tajnog reda, jedan od Braće kaže:

"Naše društvo postoji još od prvog dana stvaranja, kada su bogovi izrekli božansku komandu: "Neka bude luč!", i postoji sve do kraja sveta. To je Društvo Dece Luči, čiji je život obasan svetлом, i koja su (pomoću Luči) stekla besmrtnost. Ovde u našoj školi, mi primamo direktnе instrukcije od božanske mudrosti, prelepe Nebeske Neveste, koja poseduje slobodnu volju i koja za svoje učenike bira one koji su joj odani i privrženi. Misterije koje izučavamo obuhvataju sve što se verovatno može znati o Bogu, Prirodi i Čoveku. Svaki mudrac, koji je ikada postojao na ovome svetu, sazreo je u našoj školi; jer ni jedan čovek ne može biti mudar bez mudrosti. Mi učimo iz samo jedne knjige, Knjige Prirode, u kojoj se nalaze ključevi za sve tajne. Jedini mogući metod, kojeg se držimo u proučavanju, jeste korišćenje iskustva. Naše sastajalište je Hram Svetoga Duha, koji ispunjava ceo univerzum. Odabrani će ga lako pronaći, ali će zauvek ostati sakriven od laika. Naše tajne ne mogu biti za novac prodane, ali ih zato dajemo besplatno svakome ko je sposoban da ih primi."

Neophodno je reći i koju reč o istoriji spoljašnje organizacije tog društva. Kad god se ovo duhovno društvo manifestovalo na vidljivom planu i pojavilo u svetu, uvek se u početku sastojalo od nekolicine sposobnih i prosvetljenih ljudi, koji su predstavljali jezgro koje je privlačilo druge ljude. Ali, kao po pravilu, što je društvo postajalo brojnije, to se pojavljivalo sve više ljudi nesposobnih da shvate i slede njegove principe, jer su mu se pridružili samo iz lične koristi, radi ispunjenja svojih sebičnih ambicija. Zato se onaj mali zdravi deo društva povukao iz javnosti i nastavio svoj dobrotvorni rad u tajnosti, dok su ostali članovi, podrivenog zdravlja i srušenog ugleda pre ili kasnije umrli osramoćeni i obeščašćeni. Jer Duh se odelio od njih i napustio ih je.

Iz tog razloga je organizacija o kojoj govorimo odlučila da svoje ime i mesto boravka ne otkriva onima koji to ne zaslužuju. Iz istog razloga će i imena učitelja i članova ovog društva ostati u tajnosti svima osim onima koji blisko sarađuju s njim. Onome ko pomisli da će na ovaj način društvo sakupiti samo nekolicinu članova, možemo odgovoriti da naše društvo ima duhovnog vođu i da će oni koji zavređuju da postanu članovi društva doći do njega putem intuicije, dok oni koji intuiciju ne poseduju nisu zreli za članove društva, te mu kao takvi nisu ni potrebni. Mnogo je bolje imati mali broj sposobnih članova negoli mnogo nesposobnih i beskorisnih.

Iz gore navedenog potpuno je jasno, da se od svakog člana društva pre svega zahteva čutanje - o društvu i njegovoj delatnosti. Jer, društvo bi volelo da služi dobrim i vrednim ljudima. Nije poželjno da se uzvišene i svete tajne otkrivaju vulgarnim i sebičnim ljudima - time bi se samo ukaljale. Od toga društvo ne bi imalo nikakve koristi, već samo štetu i nazadovanje u radu.

Drugi neophodan zahtev je obostrano poverenje između učitelja i učenika, jer učitelj ne može učiti i voditi učenika koji nema povjerenja u njega. Postoje stvari koje izgledaju čudne i ne mogu se objasniti početniku, ali kada učenik počne da napreduje, sve će mu se razjasniti gotovo samo od sebe. Ako je zahtevano poverenje kratkotrajno, to je onda vrlo loše. Put razvijanja duše, koji vodi do buđenja unutarnjih čula je spor, i bez strpljenja i istrajanosti ništa se neće postići.

Iz svega ovog sledi, da je sledeći zahtev poslušnost. Učenik ima za cilj da postigne i uspostavi kontrolu nad svojim nižim bićem (nižim ja). Iz tog razloga on ne srne sebe da podredi uticajima i željama svog nižeg "ja", već mora da sledi volju svoje više prirode, koju još ne poznaće, ali teži da je otkrije u sebi. Ispunjavajući volju Učitelja, radije nego poštujući i sledeći nekoga za koga veruje da je to on sam, a to je u stvarnosti samo njegovo niže biće, on poštuje volju svoje sopstvene više prirode, sa kojom je njegov učitelj u tesno vezi, da bi mu pomogao da savlada sebe. Kada više ja nadvlada niže ja, znači da je božanska svest u čoveku izvojevala pobedu nad onim što je zemaljsko i životinjsko. Cilj buđenja božanske svesti jeste realizacija istinskog "ja" i postizanje svesne besmrtnosti kroz realizaciju najvišeg stepena egzistencije u savršenstvu.

Ovih nekoliko uvodnih napomena bilo bi dovoljno onima koji žele informacije o našem redu i osećaju se sposobnima da postanu njegovi članovi. U tom slučaju će im biti date dalje informacije.

Franz Hartmann

O PRIRODI ISTINSKE VOLJE

Frater Y.V

1997. e.v.

Revidirano aprila 2001. e.v.

Čini što ti volja i to će ti biti sav zakon.

Pitanje: Da li je nečija Istinska Volja isto što i "svrha" u životu? Može li pojedinac "pronaći svoju Istinsku Volju" i sažeti je u kratku izjavu?

Izgleda kao da je Krouli mislio tako, ponekad, i ideja je postala karakteristična za ortodoksnu Telemologiju i ukorenjena u neke telemitske institucije. Na primer, u Konstituciji Reda Telemita, oni Zelatori tog Reda koji su podneli dokaz o pronalasku svoje Istinske Volje ispitujućem oficiru, bi trebalo da dobiju poseban sertifikat.

U svojem eseju naslovljenom "Dužnost", Krouli definiše "Istinsku Volju" kao "istinska svrha celine nečijeg Bića"; i navodi da bi pojedinac – prihvatalac Zakona Teleme – trebao naći formulu svoje Istinske Volje u najprostijem mogućem izrazu.

Ranije u istom eseju, međutim, Krouli navodi sledeće: "Ovo Istinsko Sopstvo na kraju uključuje sve moguće stvari; njegovo otkriće je Inicijacija (putovanje unutar) i njegova Priroda je da se stalno kreće, s toga se ne sme razumeti kao statično već kao dinamično, ne kao Imenica već kao glagol." Očigledno nam je potrebno dalje razjašnjenje.

U *Liber AL*, Poglavlje I, st. 44 piše: "Za čistu volju, neoslabljenu svrhom, oslobođenu strašću za rezultatom, je svaki put savršen."

U Kroulijevom "D" Komentaru na ovaj stih, pronalazimo: "Svrha oduzima oštricu čistoj volji, jer ona nagoveštava svesnu misao, koja ne bi trebalo da zameni ono što priroda namerava. Rad je najbolji kada um nije svestan njega, bilo da požuri ili proveri njegov tok."

U Kroulijevom Novom Komentaru u istom stihu, on navodi:

"Ovaj stih se najbolje interpretira ako se 'slobodna volja' definiše kao istinsko izražavanje Prirode, osobeno ili inherentno kretanje materije, o kojoj se radi. Neprirodno je ustremiti se na bilo koji cilj. Student se upućuje na *Liber LXV*, Naslov II, st. 24 ["I ja naslonih svoju glavu na Glavu Labuda, i nasmejah se govoreći: Zar nije neizreciva radoš u ovom bescilnjnom letu? Zar onaj koji želi postići neki cilj nije zabrinut i nestrpljiv?"], i na *Tao Te King*. Ovo postaje naročito važno u višim stepenovima. Pojedinac ne bi trebao raditi Jogu itd., da bi postigao Samadi, kao školarac ili držalac radnje; već zbog samog rada, kao umetnik."

Iz *Liber XXI*:

"Lao Kun Majstor reče:
Adept u veštini duše nikada nema cilj;
šeprtljina sramota je da se uvek drži cilja."

Možemo zaključiti da je pojedinčeva "Istinska Volja" veoma slična konceptu pojedinčevog "Istinskog Sopstva". Čovek bi trebao da ne pokušava nametnuti neku statičnu svrhu na svoje biće, već da dozvoli svojem biću da ispunji svoju dinamičnu prirodu.

Mnogi ljudi misle da je važno napraviti izjavu svoje Istinske Volje relativno rano u svojoj Magijskoj karijeri. Međutim, ovo bi trebalo uraditi samo posle znatne introspekcije; a i tada sa znatnom razboritšću. Težnja je da se odabere neki vrlo romantičan, laskajući cilj koji ima vrlo malo veze sa pravom prirodnom pojedinčevog bića; neki cilj koji započinje "Moja je Istinska Volja da (ispuniti prazninu)". Čovek može najpre osetiti veliki osećaj ispunjenja, samo da bi kasnije iskusio osećaj stagnacije i zbunjenosti.

Jedan razlog zbog kojeg takvi problemi izniču je taj što većina nas ima staroeonsku predstavu da je pronalazak Istinske Volje događaj u jednoj tački, nešto poput Kataklizmičke Munje Prosvetljenja koje Oktriva Večnu Istinu Jednom i Zauvek; posle kojeg se možemo osetiti *Prosvetljenim* i početi uzimati učenike.

Tačka gledišta koja je konzistentnija sa energijama Novog Eonu bi bila da je pronalazak Istinske Volje ili Istinskog Sopstva postepen proces, analogno rastenu. Prisete se da rečenica u "Dužnostima" nije glasila "Sažeti svoju Istinsku Volju u pisanoj formi od 11 reči ili manje", već "Naći formulu ove svrhe, ili 'Istinske Volje', u najprostijem mogućem izrazu". Čovek nikada ne može u potpunosti znati svoju Istinsku Volju do tačke jezgrovitog, specifičnog, jednokratnog izraza, zato što je ona dinamična i zaokružuje celinu našeg iskustva; a iznos našeg iskustva evoluira dokle god smo živi. Čovek može, međutim, znati o njenoj *formuli*, to jest, kako ona teži da se manifestuje, dinamično, u njegovom životu. Krouli nikada nije rekao da se ovo ne može uraditi više od jedanputa.

Pitanje: Ako je Istinska Volja odista jezgro pojedinčevog bića, kako je moguće da je neko NE radi?

Ako pojedinac ne poznaje sebe, pojedinac ne može znati ništa o svojoj Istinskoj Volji. Samoznanje zahteva inicijaciju, introspekciju i iskustvo. Potrebno je neko vreme da se čovek spozna – zapravo, potreban je ceo život. Kako pojedinac bude spoznavao sebe sve više i više, njegove akcije će postajati sve više i više u svesnom poravnanju sa njegovom Istinskom Voljom. [Videti esej "An Approach to Magick" ("Pristup Magici").]

Ovo ne mora da znači da ako neko još nije spoznao svoje Istinsko Sopstvo neminovno radi suprotno svojoj Istinskoj Volji. Pojedinčeva Istinska Volja se može smatrati Rezultantom svih vektora koji čine njegovu prirodu. Čak iako pojedinac to ne shvata, Istinska Volje će, u proseku, dominirati njegovim postupcima i njegovim odgovorima na spoljašnje uticaje. Jednom kada se pojedinac intimno upozna sa svim vektorima, i s toga sa njihovom Rezultantom, on može započeti da ojačava Rezultantu svesno štelujući postrojavanje vektora.

Pitanje: A šta sa Dužnostima i Obavezama?

Pitanje dužnosti je izvrsno obrađeno na opšti način u Kroulijevom Eseju "Dužnosti". Nijedna akcija ili politika ne može odista biti u saglasnosti sa pojedinčevom Istinskom Voljom ako nije i u skladu sa principima datim u ovom delu.

Što se tiče obaveza, dato je da Istinsko Sopstvo sadrži sve elemente ličnog univerzuma, uključujući i situacije u koje je neko ušao. Prema tome, zahtevi ovih situacija su vektori koji doprinose Rezultanti lične Istinske Volje. Međutim, ovi zahtevi ne moraju uvek biti onakvi kakvim se čine. Nije uvek neophodno prihvati ih zdravo za gotovo, već se sa njima mора baviti i oni moraju biti razrešeni; a ne ignorisani.

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

Prevod: Fr. TAO

EGZEGEZA**Govornikovo razumevanje¹****DE MONSTRI HUMANI**

Egzegezu bismo mogli definisati kao kritičku analizu i interpretaciju svete knjige (ili svetih knjiga). Indo-Evropski koren reči upućuje na značenje istraživanja, implicirajući na to da uobičajeno značenje teksta nije ono koje se prvo bitno ukazuje. Svetе knjige svih većih svetskih religija imaju egzegetsku tradiciju, u nekim slučajevima vekovima staru. Da li mi, kao Telemiti, možemo koristiti njihove uobičajene uspone i padove u tumačenju, ili moramo, zajedno s njihovim ropstvom, napustiti njihove filozofske uvide? Verovatno je moguće ignorisati njihovu dogmu i samo-opravdavanje, a i dalje ponešto naučiti iz njihovih logičkih sistema, i konsekventno tome prepoznati dubla značenja njihovih otkrovenja. Kao Telemiti, zakleti neprijatelji svake tiranije i ugnjetavanja, ne smemo se suzdržavati da koristimo za sopstveni napredak svaku ideju koju je čovečanstvo ikada posedovalo. U svakom slučaju, neizbežno je da Telemiti produkuju egzegetsку literaturu baziranu na studijama različitih Svetih knjiga. Sam Krouli je dao takav primer svojim neiscrpnim komentarima mnogih Svetih knjiga. Dok se čitav rad na egzegezi i dalje razvija, mi se možemo koristiti nekim ranijim egzegetskim filozofima; tako ćemo izbeći fatalne greške naših prethodnika i izoštiti distinkciju između sopstvenih koncepata i licemerja prošlosti.

Pored *Knjige Zakona*, temelj sve telemitske egzegeze je tekst naslovljen 'KOMENTAR', koji je Krouli potpisao kao "Sveštenik Prinčeva, Ankh-f-n-khonsu". Prvi put je objavljen u Tunisu 1925. ili, 1926. godine (datum u "Parfitt & Drylie's Crowley Cross-Index" se ne poklapa sa onim u apendiksu C u "*ΘΕΛΗΜΑ: The Holy Books of Thelema*"). Ovde je navedeno u potpunosti:

"Čini što ti volja i to će ti biti sav zakon.

Proučavanje ove Knjige je zabranjeno. Mudro je uništiti ovaj primerak posle prvog čitanja.

Ko ovo zanemari čini to na vlastiti rizik i opasnost.

Oni su najstrašniji.

One koji raspravljaju o sadržaju ove Knjige biće izbegavani poput žarišta kuge.

Sva pitanja Zakona treba rešiti jedino pozivanjem na moja dela, svako za sebe.

Ne postoji zakon nad Čini šta ti je volja.

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom."

¹ Naslov je igra reči. U originalu glasi "Orators 'ration'", gde je "ration" uzeto kao nepravilan oblik od "oration". Tako bi prevod mogao da glasi "Govornikov govor", ili "razumni govor govornika", ukoliko bi se spojila dva značenja druge reči u naslovu. Kako tekst govori o razumevanju prilikom proučavanja, čitanja ili govorenja, smatrao sam da bi "razumevanje" kao prevod "ratio" bila najprikladnija reč. Ipak, ovde su moguće varijacije. - *prim.prev.*

Krouli je ovo smatrao komentarom onoga što je više puta ponovljeno u *Knjizi Zakona*: "Moj pisar Ankh-af-na-khonsu, sveštenik prinčeva, neće promeniti niti jedno slovo ove knjige; ali da ne bi bilo ludosti, on će to protumačiti mudrošću Ra-Hoor-Khuit-a." (I:36); Sve ovo i knjiga treba da kažu kako si dospeo ovamo i reprodukciju ovog mastila i papira zauvek jer u tome je skrivena reč i ne samo na engleskom i tvoj komentar na ovu *Knjigu Zakona* treba da bude štampan prekrasno u crvenom mastilu i crnilu na divnom ručno rađenom papiru; i svakom muškarcu i ženi koju sretneš, pa bilo samo dok jedeš ili pišeš kod njih, Zakon treba dati. Tada će oni imati mogućnost da borave u ovom blaženstvu ili ne; bez razlike. Učini to brzo!": "Ali rad na komentaru? To je lako; i Hadit koji gori u tvom srcu će učiniti brzim i sigurnim tvoje pero." (III:39-40); "Luda čita ovu *Knjigu Zakona*, i njen komentar; i ne razume je." (III:63); Implicitira se na to da su reči ovog izlaganja i čudni komentari, inspirisani mudrošću Ra-Hoor-Khuit-a i unutrašnjim plamenom Hadita. Kao svaka druga sveta knjiga, ovaj komentar u klasi A je otvoren za interpretaciju. Da li je to šala? Da li je to ozbiljno? Ja zapravo prepostavljam da je šala ono što je ozbiljno. Služenje Ra-Hoor-Khuit-u je potpuno opisano u III:62: "Mene obožavajte! k meni dođite kroz patnju ogleda, koji je blaženstvo." Osnivači i istinski praktičari mnogih religija, pa i najmiroljubivijih, su morali da se suoče sa borbom i dokažu svoju hrabrost, ponekad i na više načina. Svetac blagosti crpi svoju snagu iz patnje Isusove; svetac poslušnosti nalazi inspiraciju u Alahovim delima sprovedenim preko Muhameda. Pokazatelj uspeha ovih svetaca je u tome u kojoj meri se ugledaju na svoje primere. Zar ne bi smo trebali očekivati mnogo veća iskušenja za svece slobode?, kada služe Krunisanom i Osvajačkom Detetu, Pobedničkom "Uzvišenom i Strašnom Bogu, koji je učinio da Bogovi i Smrt drhte pred njim". I ukoliko je muka njihovog iskušenja istinski blagoslov, On tada zaista može da garantuje trijumf njihovoh volja, ali samo u onoj meri u kojoj su njihove volje Njegova. Ništa nije uspešno poput uspeha; u padu sve pada.

Ono na šta mene 'KOMENTAR' direktno upućuje jesu dve fundamentalne stvari Telemitske egzegeze:

1) NE POSTOJE KONAČNE INTERPRETACIJE - ako je neko nespreman da prihvati savet iz III:16, "Ne mislite nestrpljivo na ispunjenje obećanja; ne plašite se da podnosite kletve. Vi, čak ni vi, ne znate značenje ovoga svega.", onda on verovatno nije spreman ni da istrpi duhovne posledice njegovog ličnog odnosa sa *Knjigom Zakona*. Zdrav lični odos je baziran na prihvatanju promene kroz kostur uzajamnog odnosa; primenjeno na *Knjigu Zakona*, ovo znači stalni napredak u razumevanju i poštovanju. Novi Telemita prilazi Zakonu poput Lude, ništa ne razumevajući, ali: "Neka prođe kroz prvi ogled, i biće mu poput srebra. Kroz drugi, zlato. Kroz treći, dragulji plemenitog sjaja. Kroz četvrti, krajnje iskre unutrašnjeg ognja." (III:64-67). U ovom procesu se susrećemo sa dogmama koje nisu ništa manje smrtonosne od naših ličnih. To je na korak od "konačnog saznanja" onoga o čemu *Knjiga* govori, a čije se značenje prenosi svima. Istina je da je bolje reći svima o čemu *Knjiga* govori, dok još uvek nemate ni najtananciji uvid u ono o čemu govorite! Na taj način će ljudi, u najmanju ruku, to shvatiti kao šalu, i ismejaće vas.

2) NE POSTOJE NETAČNE INTERPRETACIJE - Možemo pronaći tragove za razumevanje *Knjige Zakona* u Prorokovim spisima, ali nikada se ne sme dozvoliti da se dogma ortodoksije umeša u lično razumevanje *Knjige*. U rukama ekstremiste ovaj moralni princip postaje demon zvan "dogma o nemanju dogmi", koja spada u najpodmuklijie od svih dogmi; protiv nje se može boriti jedino putem slobode svakog pojedinca da u svako vreme prihvati ili odbaci svaku dogmu koja ga zadovoljava. Ne smemo dozvoliti da nam sama dogma skrene pažnju sa istinskog zločina, koji je nametanje dogme od strane jedne osobe drugoj. Ni jedna osoba ne poseduje validnu bazu na osnovu koje može da odluči da li je nečije nepotpuno razumevanje *Knjige Zakona* ispravno ili ne, međutim, ukoliko bilo kakvo razumevanje vodi svoje sledbenike pokušaju da ospore moja prava, onda ja imam pravo da ih ubijem, iako ja mogu odlučiti da to iskoristim samo u najekstremnijim slučajevima. Mi ne bismo smeli tolerisati ortodoksiju, niti bismo iz tog razloga smeli opravdati budalu obuzetu Telemom.

Ono što se dešava sa budalama koje uporno istrajavaju u nerazumevanju *Knjige Zakona* je opisano u II:27: "Velika opasnost je u meni; jer ko ne shvati ove rune načiniće veliku grešku. Pašće u ponor zvan Zato i tu će propasti sa psima Razuma."

Uz upotrebu ovih temeljnih pravila, Telemitska egzegeza mora postati duboko lična; kako god, to nije razlog da bude u potpunosti privatnog karaktera. Zapravo, ponekad se neke interpretacije moraju publikovati kako bi se budale sa promašenim koncepcijama sprečile da ugroze našu fizičku egzistenciju! U odnosu na ovo, od posebne važnosti je treće poglavlje *Knjige Zakona*. Svi mi znamo kako može rezultovati uzimanje reči Heru-Ra-Ha kao sheme za akciju na fizičkom planu. "Zgazi Bezbožnike; budi nad njima, o ratniče, daću ti njihovog mesa da jedeš !" (III:11) ; "Milosrđe neka bude odbačeno: prokunite one koji sažaljevaju! Ubijajte i mučite; ne štedite; budite nad njima!" (III:18); "biću vam pri ruci u bitci i vi ćete s užitkom ubijati." (III:46). To su samo neka mesta koja mogu biti doslovno shvaćena kao dozvola za izazivanje užasnih posledica. Stoga su Telemitski "bukvalisti" za sve nas opasni poput Hrišćanskih, Hindu ili Muslimanskih "bukvalista", ili poput bilo kojih drugih robova "REČI". I, kao dodatak pretnji koju stvaraju drugima, postupci Telemitskih "bukvalista" su oružje u rukama naših neprijatelja koji teže da nas proganjaju, oklevetaju i osude. S obzirom da su i sami "bukvalisti", naši neprijatelji nisu u stanju da shvate ideju religioznog pokreta baziranog na duhovnim vrednostima, umesto na semantičkim. Zato ja smatram da nam na ovom mestu mogu veoma dobro poslužiti neki srednjevekovni koncepti kabalističke egzegeze, u svrhu naše odbrane i grupnog napretka. Primer jednog takvog koncepta jeste fokus ovog izlaganja (za više informacija o nekom od ovih koncepata uopšteno, pogledaj knjigu Geršoma Šolema "Kabala i njena simbolika").

U Talmudu postoji priča o četiri rabina koji su ušli u raj. Jedan je video i umro, drugi je video i izgubio razum, treći je postao otpadnik i počeo je da obmanjuje mlade. Jedino je Rabin Akiba ušao u raj, i izašao u miru. U rukama Moše de Leona, rabina i tumača prosvetljujućeg Zohara, ova je priča iskorišćena kao osnova za razumevanje Svetog Naloga. Hebrejska reč za raj (doslovno, bašta ili voćnjak) je *pardeš*, što se speluje **פָּרֶדֶשׁ**. De Leon je ova četiri slova upotrebio da predstavi četiri nivoa značenja.

Pe (פ)znači "peshat", prosto ili doslovno značenje; ovo je prevladavajući i često opsesivan stav kod onih (fundamentalističkih Hrišćana i Muslimana) koji insistiraju na tome da je svaka reč njihovih spisa tačna i precizna. Reš (ר) je za reč "remez", nagoveštavajuće ili alegorijsko značenje, koju jedan od De Leonovih anonimnih sledbenika zamjenjuje rečju "reijot", uvidi; Ovo je prevladavajući stav onih (poput Unitarista i Reformisanih Jevreja) koji svoje spise koriste kao skladište simbola za ljudske psihološke procese poput krivice, samo-žrtvovanja, i duhovnog preporoda. Dalet (ד) je "derasha", homilijska ili legalistička interpretacija; ovo je prevladavajući stav onih (Ortodoksnii Jevreji i Muslimani Suniti) koji svoje spise posmatraju kao vodič za mudro i razumno donošenje odluka, u javnom i privatnom životu, kao mešavinu instrukcija načinjenu od istorije, legendi, parabola, pogodnih za učenje trajnih vrednosti i praktične etike za svaku novu generaciju. Konačno, Samek (ס), poslednje slovo reči *pardes*, je početno slovo reči "sod", tajnog ili mističnog značenja; ovo je prevladavajući stav onih (mistika svake pisane tradicije) koji svoje spise ne vrednuju po tome što su božanski inspirisani, već zato što njih inspirišu božanski.

Sistem četiri nivoa značenja je opšti metod interpretacije Tore, kompatibilan sa kabalističkim konceptom Četiri Sveta. Ali, kako mi možemo dodeliti korespondencije nivoa Svetu? Postoji priča koju je ispričao pomenuti anonimni sledbenik Rabina Moše de Leona, koja povezuje četiri nivoa interpretacije teksta sa četiri Edenske reke, kao i sa četiri rabina koji su ušli u raj. De Leonov sledbenik nam kazuje da je prvi rabin ušao u reku *Pishon* (פִּישׁוֹן), čije ime znači "usta koja uče doslovno", i stoga ukazuje na bukvalni nivo tumačenja. Drugi rabin je ušao u reku *Gihon* (גִּיחוֹן), koja upućuje na alegoriju i simbolizam. Treći je ušao u reku *Hiddekel* (חַדְקֵל), što znači "oštvo", "spretno" što ukazuje na izvlačenje moralne lekcije ili legalnog presedana iz spisa.

Četvrti je rabin ušao u *Euphrates* (אָפְרַת), čije je ime povezano sa najdubljim jezgrom; ovaj rabin, koji je dosegao mistično razumevanje Tore, je bio jedini koji je ušao i izašao neozleđen. Ova priča nam dozvoljava da upotrebimo korespondencije u 777 koje ukazuju na odnose četiri reke i Četiri Sveta, i da i jednima i drugima pripišemo četiri nivoa značenja. Koristeći ovu metodu, naša Pe-Reš-Dalet-Samek se mogu zasebno identifikovati sa Četiri Sveta:

Atziluth (אֲצִילוּת), *Briah* (בְּרִיאָה), *Yetzirah* (יֵצֵרָה), i *Assiah* (אֲסִיָּה).

Kakve se implikacije na osnovu ovakve identifikacije mogu primeniti na Telemitsku egzegezu? Na Drvetu Života označenom kao "Grada Čoveka" (u Regardieovom izdanju "Magika bez suza"), i *Atziluth* (arhetipski svet iz kojeg svi ostali emaniraju) i *Briah* (svet kreacije koji interferira između čistih arhetipova i aktualne egzistencije) su, od strane Kroulija, postavljeni iznad ambisa; *Yetzirah* (svet formacije, nastanjen Andelima i Božanskim principima), koji korespondira sa šest centralnih sefirota koji sačinjavaju Ruah (רוּחַ); i, *Assiah* (svet akcije, dom materije i klifota), koji je pripisan sefiri Malkut (מֶלֶכְוֹת). Ako četiri nivoa tumačenja, ovako uređena, zamenimo za Četiri Sveta, naći ćemo da su doslovno i alegorično značenje iznad Ambisa. Da li to znači da je doslovno razumevanje teksta moguće jedino iznad Ambisa? Ja mislim da je tako; da bi se razumele kontradikcije 'Sepher-ha-Torah' (*Knjiga Zakona*) potreбно je, kako govore Buda sutre "doseći drugu stranu obale". Ovo izgleda suprotno od uobičajenog smisla koji nam govori da doslovna interpretacija korespondira sa materijalnim planom, dok je ezoterično značenje svojstveno arhetipskom planu. Ali, ovakva vrsta uobičajenog smisla tumačenja obmanjuje kada se dođe do egzegeze, kao u slučaju post-Kopernikanske astronomije i post-Ajnštajnovske fizike. U tom izuzetnom mnoštvu najvažnijih oblasti ljudske misli možemo pronaći i striktnu logičku analizu, i slatku poetsku imaginaciju koje teže da prevaziđu svakodnevne pretpostavke i njihove mundane zaključke.

Da li to, takođe, znači da ne bismo nikada trebali doslovno uzeti bilo koju od komandi *Knjige Zakona*? Ako umesto "nikada" stavite "ponekad", onda je moj odgovor ponovo potvrđan. Ponovo, koncept Četiri Sveta daje instrukcije. Svaki je Svet prožet sa sva Četiri Sveta; stoga, u Acilutskom delu Asiaha se može prepostaviti doslovno-mistično značenje. Razmotrite II:36-44: "Postoje rituali elemenata i svetkovine doba. Proslava prve noći Proroka i njegove Neveste! Proslava za tri dana pisanja *Knjige Zakona*. Proslava Tahutija i Prorokovog deteta - tajna, O Proroče! Proslava Vrhovnog Rituala, i proslava Ekvinoksa Bogova. Svetkovina za vatru i svetkovina za vodu; svetkovina za život i još veća svetkovina za smrt! Slavlje svakog dana u vašim srcima u radosti moje naslade! Slavlje svake noći za Nu, i užitak krajnjeg zanosa! Zaista! slavite! radujte se! od sada nema bojazni. Postoji rastapanje, i večna ekstaza u poljupcima Nu-e." Na ovom mestu bi doslovni čin gozbe mogao da na izvestan način dovede do sasvim mističnog razumevanja Ajvazovog otkrovenja, koje bi odgovaralo Asiahu. Ali, propustiti dublje značenje ovih reči i u njima videti običan spisak praznika bi značilo načinuti užasnu grešku; kao što bi bila greška misliti da je doslovno sprovođenje Zakona izuzetno efikasno, ili čak poželjno na fizičkom planu. Prežderavanje, čak i u ime Teleme, i dalje može uzrokovati lošu probavu. Ritualno žrtvovanje ljudskog deteta, bez obzira kom bogu, i dalje rezultuje kaznom pogubljenja zbog ubistva. Tragači koji žive sa tekstom u miru, koji proživljavaju ovu studiju kroz lični integritet, nedirnuti "razlogom" su sposobni da upotrebe osnovna i najskrivenija značenja teksta kao osnovu za njihovo ponašanje u Malkutu. Ipak, mistično usvajanje svetih tekstova mora takođe uključivati u sebi mentalne i moralne pouke, alegorije rukovođene maštom, i čak, tamo gde se zahteva, doslovnu pokornost (pokušajte sa eksperimentom: nabavite primerak *Knjige Zakona* koji u sebi sadrži "komentar"; pročitajte naglas celu Knjigu, samo jedan put, i potom je spalite; kako se osećate? glupo? uplašeno? svečano? ili slobodno?).

I, napokon, glavna odlika u životima svetaca kroz istoriju je bila neobjasnjivost nekih njihovih postupaka. Mnogi su, naravno, izgubili razum, ali, drugi su bili itekako razumni.

Nakon svega, ukoliko se reči teksta mogu istinski razumeti jedino na mistični način, u Svetu akcije, onda na arhetipskom nivou ove reči moraju biti doslovno tačne! Trebali bismo da izbegavamo mešanje razumevanja različitih planova, ali, zar ne postoji mnogo slučajeva prirodne interakcije među planovima? U takvim slučajevima, jedini dokaz je uspeh, premda onda moramo pitati "čiji uspeh"? Za Ra-Hoor-Khuit-a "postoji uspeh". Što se nas tiče, mi dajemo sve od sebe, i, u krajnjoj liniji, prinuđeni smo da tako nastavimo.

Ono što sam pokušao da prikažem u ovom kratkom eseju jeste moguća relevantnost koncepta egzegeze za Telemite, kao i da dam jedan primer kabalističke egzegetske tehnike. Pokušao sam da iskoristim ovu tehniku kao alat za razumevanje *Knjige Zakona*. Postoji još mnogo sličnih alata; Voleo bih da ovaj primer inspiriše ostale (i naročito moje sopstvo) da te alate prikupi, i da ih upotrebi.

Frater Faustus

Prevod: Fr. SVRT

Proučavalac (godina nastanka slike nepoznata)
Rudolph Ernst (1854-1932)

KOLEDŽ HERMETIČKIH NAUKA

BRITANSKA SEKCIJA

USPOSTAVLJEN POD POKROVITELJSTVOM REDA ORIJENTALNIH TEMPLARA O.T.O.

[*Priredba piređivača:* Ovaj važan kurikulum je nedavno ponovo otkriven u kompletu originalog *Oriflamme-a*. Iako je star nekih 80 godina i neophodna mu je revizija, podesan je da istakne istinsku edukativnu važnost koju su njegovi osnivači planirali da O.T.O. ima, nešto što je Crowley uvek poštovao tokom svog obavljanja dužnosti O.H.O.-a, ma koliko da se odlučno uzdržavao od nadahnjivanja O.T.O. metodama podučavanja – ili čak temama koje se podučavaju u A.'. A.'. Moderni kurikulum Koledža hermetičkih nauka se aktivno razvija i biće posredovan kada bude kompletiran; savremeni Koledž hermetičkih nauka neće izdavati bachelor i master diplome. Rangovi "Iskušenik, Student i Inicijat" odnose se na rani oblik O.T.O. pre nego što je savremeni sistem stepenova bio uspostavljen i oni nemaju ništa sa bilo kojim stepenom A.'. A.'. istoga imena. Zvanična slika Bafometa kao X° pratila je originalni kurikulum ukazujući tako da je kurikulum bio na snazi kad je on preuzeo dužnost. "Preambula" i "Prva instrukcija" takođe su bili uključeni, videti *The Equinox III (10)*, str. 113. - HB]

UVOD

Dobro je poznato svim studentima drevnih misterija, i raznih okultnih društava koja su postojala od prastarih vremena, da je jedna od najvažnijih grana Svetе hermetičke umetnosti bila umeće lečenja. U drevna vremena misterije ovog magijskog umeća bile su neodvojive od misterija religije i filozofije i bile su čuvane "hermetički zapečaćene" u adyti hrama. (Adyta je bilo najsvetije mesto obožavanja u drevnim hramovima na koje su smeli da stupe samo određeni posvećenici. - *prim. prev.*) Red je otuda prisno povezan sa HERMETIČKIM KOLEDŽOM NAUKA, uspostavljenim u Engleskoj shodno članu XV, paragraf II, konstitucije Reda Orijentalnih Templara.

KURS INSTRUKCIJA

A.

Rang Iskušenika

I.

UVOD I PRIPREMA.

II.

ELEMENTARNA ANATOMIJA.

III.

ELEMENTARNA FIZIOLOGIJA.

IV.
ELEMENTARNA FILOZOFIJA.

B.
Rang Studenta

I.
SPECIJALNA ANATOMIJA.

II.
OPŠTE SAGLEDAVANJE NERAVA.
ČITANJE KARATA NERAVA.
DEFINICIJA ŽIVČANOSTI.

III.
FILOLOGIJA MOTORIČKIH I SENZORNIH NERAVA.

IV.
FIZIOLOGIJA SIMPATIČKIH NERAVA I VAGUSA.

V.
BIO-MAGNETIZAM. L'AIMANT.

VI.
PRĀNA. OD. PSIHIČKA SILA.

C.
Rang Inicijata

I.
FINIJE SILINE PRIRODE.
ELEMENTARNE U SEKONDARNE.

II.
HERMETIČKA FIZIOLOGIJA NERAVA.
SOLARNI PLEKSUS.

III.
OKO.

IV.
VODA.

V.
DISANJE.

VI.
TAJNA DOKTRINA.

VII.
MISTIČNA ANATOMIJA.

VIII.
LOTOS. HERMETIČKA INICIAJACIJA.

IX.
PRAKTIČNA HERMETIČKA NAUKA.

OPŠTE INFORMACIJE

Shodno članu X, paragraf III, Konstitucije O.T.O., kao organizacija koja upravlja HERMETIČKIM KOLEDŽOM NAUKE, ovo telo izdaje Studentima i Inicijatima, nakon uspešnih ispita, diplome.

STUDENTI, nakon uspešno položenih ispita mogu dobiti diplome Bachelora Hermetičkih nauka.

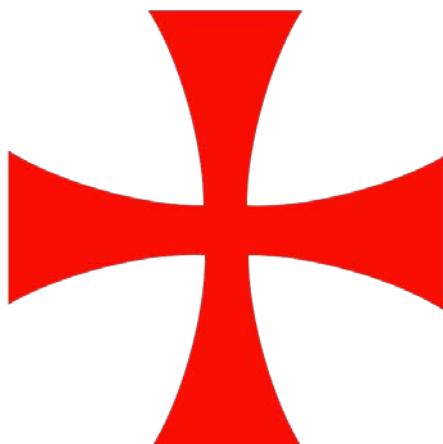
INICIJATI, nakon uspešno položenih ispita, mogu dobiti diplome kao Magistri Hermetičkih nauka, i Magistri Terapeutike.

ČLANARINE I DUGOVANJA regulisani su članom X paragraf III Konstitucije O.T.O.

Sve prijave za pristup školi trebaju biti adresirane na:

THE HEADMASTER OF THE HERMETIC SCIENCE COLLEGE.
77, Guilford Street, London w.c.

Prevod: Fr. HHH 747

O LIČNOM POZNANSTVU S ALISTEROM KROULIJEM

Hymenaeus Alpha 777

Bil Hejdrik me je zamolio da vam ispričam kako je to izgledalo biti direktno pod Kroulijevim magičkim instrukcijama. Na zlost, to je nemoguće, uprkos svim mojim naporima da mu se lično prilagodim... ili vašim naporima. Na kraju krajeva, ukoliko neko ne sme da govori o Tajni IX stepena (koja je dobro znana po nazivu "tajni sastojak"), sem pod Pečatom, u koliko manjoj meri drugi može ući u doktrinu Zlatne Piramide Atlantisa? (O onome što je Krouli lično izdao se može raspravljati - ako želite neku ideju o tome, pogledajte Ludinu Krunu u Tot Tarot špilu, i setite se stare izreke "Univerzum je sadržan u Božjem Umu". Dodajte ideje kompjuterskog programiranja, tanmantere, kao i ono što ljudi zaista misle kada kažu da "sadrže nešto".) Koje su prave reči značenja slova A.. A..? Na koji način neko ispunjava set Abramelinovih tabli pisanih na enohijanskom? I, zašto? I, zašto ti ne bi mogao! Misterija Devičanskog Čoveka ukazuje na biblijsku "Ženu odevenu u Sunce", i, ponovo pročitaj "Kabbalah Denudata" jer, "Dvanaest Zvezda na njenoj Kruni" jesu dvanaest nerava cerebeluma lobanje u aktiviranom psihičkom telu. Zašto stara kletva glasi "Neka ti Horonzo spali zadnji deo vrata"? Navešću vas na trag: Višuda Čakra, ili Daat u aktiviranom psihičkom telu, ili, priroda Broda Sunca.

Nemoguće je raspravljati o ovim stvarima, sem pod Pečatom, naravno, razlozi su:

1. Četvрто pravilo Svinge - Tišina!
2. Magička kazna za kršenje zaveta.
3. Opasnost... ne za mene, za tebe!

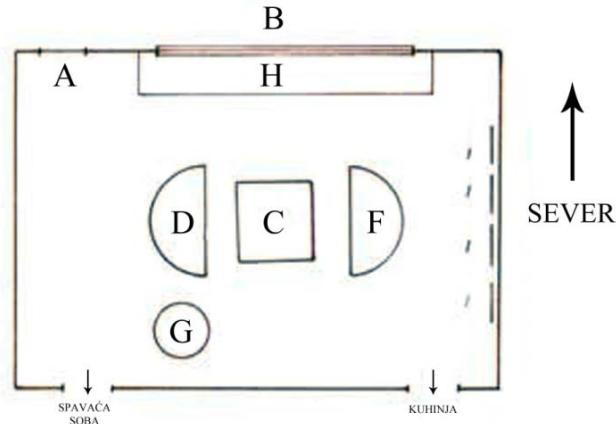
Ne bih želeo da imam karmu Lua Kulinga, koji je objavio neke (netačne) knjige o Seksualnoj Magici. To je kao kada biste upaljeni štap dinamita stavili detetu u ruke umesto petarde, ili dali kiselinu tinejdžerima kao šećer mravima. Jedina stvar koju smatram gorom, s Telemitske tačke gledišta, jeste telepatska hipnoza. Možete primetiti da Krouli nikada nije bio toliko neodgovoran.

Shvatio sam da sam ja jedini, među par ljudi, koji je poznavao Kroulija s poslednje tri lokacije na kojima je živeo: "93 Jermyn Street , The Bell Inn", "Aston Clinton, Bucks, north of London"; i, "Netherwood, the Ridge, Hastings".

Upoznajmo Kroulija.

Ranije sam pomenuo (Vol. I, #4 *O.T.O. Newsletter*), da je "93 Jermyn Street" blizu Pikadilija, u Londonu. Po mom najsvežijem sećanju, to je stan u prizemlju višespratne kuće za izdavanje, s pogledom na severnu stranu.

Ovako je izgledao enterijer:

"A" su ulazna vrata. "B" je veliki prozor koji je u toku dana odlično osvetljavao prostoriju, a noću je imao crnu roletnu koja nije propuštalа svetlo spolja, tako da nemački bombarderi, koje smo često slušali kako patroliraju u blizini, nisu mogli videti ništa. "C" je bila šahovska tabla. "D" i "F" su bile dve udobne fotelje, okrenute prema tabli. Ja sam uvek sedeо u "D" fotelji, Krouli u "F". "G" je bio okrugli stočić, pun knjiga, s moje desne strane, s kojeg sam uzeo knjigu Ji Đing, s Kroulijevom slikom za naslovnu stranicu. "H" je bila dvoredna polica za knjige, na Severnom zidu, ispod prozora. Tu sam pronašao izdanje Abramelinovih tabli. Bilo je na vrhu police. Naglasio bih četiri uokvirena Krouljeva crteža, u njegovom tipičnom stilu, koji bih jedino mogao nazvati "umereno-erotičnim", jer zasigurno nisu bili opsceni. Na žalost, jedini kojeg se iole mogu setiti, je bio onaj s leve strane. Prikazivao je mladu damu, s pogledom punim zadovoljstva, uperenim na dole, prema nečemu što je izgledalo poput ogromnog žbuna, s Kroulijem u orijentalnoj odori, koji gleda preko njenog desnog ramena, i natpisom koji je otprilike govorio o tome koliko je divno poznavati tu damu, jer "ima najveću pičku na svetu!" Na žalost, ovi crteži nisu doživeli da budu predati Germeru nakon Krouljeve smrti. Jedino mogu da prepostavim da su pocepani.

Upoznao sam gospodju Fridu (Frida Haris - *prim. prev.*) na tom mestu, i, takođe, doktora Luisa Vilkinsona. Moj je utisak bio da je on doktor medicine, ali je kao Britanski autor pisao pod imenom Luis Marlou. Ne mogu vam reći kako su spavaća soba i kuhinja izgledale, jer nisam nikada ulazio ni u jednu, ali, spavaća soba je delovala prijatno i dovoljno osvetljeno, iz dnevne sobe. To je mesto na kome je jedne noći Nemačka bomba eksplodirala kraj zadnjeg prozora, i, po Krouljevim rečima, on bi tada poginuo da je bio u kući.

Krouli se vodio idejom da je mogao mnogo brže da pročita nečiji karakter dok igra šah s njim. Otvaranje s desne strane (obično Kraljevim pionom) znači brz, i više nesmotren napad. Otvaranje s leve strane (obično Kraljičinim pionom, osim ako se neko ne vodi hiper-modernom teorijom, po kojoj je sve moguće) znači sporu, dugu, intelektualnu igru, i-osobu. Lično, naginjem otvaranju s desne strane. Krouliju se to očigledno sviđalo. Posle otprilike trećeg susreta mi je rekao :"Ti si očigledno za IX stepen", i dao mi papire. Tada mi je ispričao priču o mom igranju šaha, na način na koji je voleo to da radi. To je bila partija "na slepo" (u kojoj igrac ne vidi šahovsku tablu). Dakle, on bi odlazio u postelju, s damom po svom izboru, dok je njegov protivnik ostajao pored šahovske table, na distanci sa koje su mogli da komuniciraju bez problema, ali odakle Krouli nije mogao videti tablu. Ideja je bila da se vidi da li je Krouli u stanju da u trenutku vrhunca izgovori "Mat!". I, rekao je, s velikim uzbudjenjem - "Uspeo sam!"

Takođe, dok je tamo živeo, upitao sam ga da mi pomogne sa mojim Motoom, baš kada se dogodio incident s britanskim đacima. Ja sam toliko naviknut da čitam frustrirajuće članke o tome kako je Krouli bitanga, da sam se skoro začudio kada sam pročitao članak u kome je neko pokušao da ga prikaže kao ljubaznog starog gospodina. On svakako može biti dovoljno fin i ljubazan, ako ga posmatrate na taj način, ali, dokle god moja sećanja o njemu sežu, mogu vam reći da je do kraja ostao naprasit. Kako god, običaj je Engleskih đaka da, u vreme Božića pevaju božićne, vesele pesme pred vašim vratima, i, tako se kaže, "neće otići dok ne budu bili isplaćeni". E, pa, tog puta su otisli bez da budu plaćeni. Mi smo sedeli u "93 Jermyn Street", igrajući sah i džabalebareći jednog zimskog popodneva, baš pred Božić 1943.e.v., kada se začu to glasno komešanje pred vratima. Krouli reče, tonom čiste dosade, "Šta li bi to moglo biti?", i ode da otvori vrata. Ispred vrata su stajala četiri dečaka, i drali se iz svega glasa. Krouli je popizdeo, tresnuo vrata, i poput uragana uletio u sobu urlajući, "BACITE IH LAVOVIMA! LAVOVIMA IH BACITE!" Svakako, da su klinci pevali "Oh little house of Boleskine", k'o što neko skoro zapeva na proslavi "Crowleymass"-a, moguće je da bi se drugačije osećao.

Naravno, ovde u "Jermyn Street"-u, Krouli mi je dao (tipično Krouljevski) svoje viđenje ljudi s područja Mediterana. "Jedino o čemu su ovi ljudi sposobni da razmišljaju jeste jebanje!", i, to je rečeno na njegov specifičan, jezgrovit način.

Takođe, desilo se dok je još živeo na pomenutom mestu, da smo jednog dana otišli na ručak u jedan otmeni Londonski restoran. Rano ujutru sam stigao u grad, što je prilično zaprepašćujuće, ili sam možda proveo noć (s obzirom da bejah mlađano američko momče vrele krvi) s jednom od kurava s Pikadili Cirkusa (ratovi se vode na polju neiscrpne virilnosti jednog mladića... lično, ja nikada ne primetih oskudicu mladih žena kojima sam pomagao da se reše svojih problema), pa je on odlučio da to proslavimo tako što će me odvesti na neki fini ručak. To je bilo u nekom hotelu, u Savoju, koliko me sećanje služi, al' nemojte da mi verujete; sećam se da je vratar nosio svoje borbene trake, s oznakama Britanske vojske, na uniformi vratara. Uz sve balone od baražne paljbe, London je za vreme rata bio baš uzbudljivo mesto. Jednom vam moram ispričati o Crvenim Beretkama s desanta na Burmu, kao i o kružoku Britanskog oficirskog kluba. Ali... Imam ideju o tome kako je osvajanje Viktorijinog Krsta visoka preporuka za penzionisanje na mestu vratara luksuznog Londonskog hotela, premda, to je ipak bila ratna Engleska. Krouli je nosio "Kniker" odelo (široke pantalone, sužene u kolenima - *prim. prev.*) od tvida, koje je specijano poručio da se sašije za njega, i na koje je bio jako ponosan... obožavao je da pokazuje svoju praktičnost... svi ti mali džepovi i stvarčice. Po odelu su bile fleke koje su podsećale na one od sosa, koje se još mogu videti na fotografijama od 1945.e.v., iz Hejstingsa. To je bila bitna stvar u izmučenoj ratnoj Engleskoj, ali, ipak je to bio veoma neobičan izgled. Kako god, dok smo ulazili u predvorje, prilično podgojeni Englez je izlazio iz restorana, i, bacivsi pogled na Kroulija - prasnuo je u smeh. Ja sam se zacrvaneo, i okrenuo na moju levu stranu, s mišlju na pameti kako bi trebalo da uradim nešto povodom toga ("Ko si bre ti, da se tako smeješ mom proroku!"), ali, onda sam primetio da mu Krouli uzvraća, da razgovara s njim, da se takođe smeje, tako da je sve bilo u redu, i, u tom trenutku mi je sinuo prilično blesav naslov u sutrašnjim novinama: "PODIVLJALI AMERIČKI OFICIR NAPAO MIROLJUBIVOGL ENGLESKOG GRAĐANINA U LUKSUZNOM HOTELU!" - tako da sam se odmah o'ladio, i ušetali smo u salu za ručavanje.

Razlog zbog kojeg mi se ovaj incident urezao u pamćenje je zbog nečega što se usput desilo. Išli smo jednim od onih velikih, crvenih dabl-dekera, i sedeli na donjem nivou, s leve strane, negde na pola busa. Dok smo sedeli i razgovarali, Krouli je bacio pogled na levo, i rekao, "izvini me za trenutak.", zatvorio oči, prstima napravio par magičkih pokreta, i promrmljaо nešto nerazumljivo. Nerazumljivo za mene, naravno. Malo kasnije sam skontao da je radio podnevni *Resh*. Na mene je najviše ostavilo utisak to što je bio tako tih u tom momentu. Kad čuješ kako neki ljudi pričaju o njemu, pomisiš da bi se u jurnjavi popeo na vrh autobusa, i izurlao *Resh* preko krovova Londonskih kuća. Možda bi u neko drugo vreme to i uradio, ali, toga dana se to nije desilo.

.....

Kako napomenuh u svom prethodnom uzveštaju, "93 Jermyn Street" je tik do "Piccadilly" Circusa u Londonu. 'Cirkus' je krug gde saobraćaj teče u i izvan. Na Piccadilly Circusu tradicionalno se nalazila statua Erosa (Kupidona) na ostrvu u centru (naravno sklonjena tokom rata). Nelsonov Momument na Trafalgar Skveru nisu mogli da sklone, tako da su ga zaštitili vrećama sa peskom. Kako god, u to vreme ('43 – '44 e.v.) bio je običaj mladih londonskih dama koje su želete da se krešu zbog zabave i profita da siđu dole, gde bi prekrile zidove dok bi različita klijentela (uglavnom američki vojnici) razmatrala izloženo. Komentari koje je neko mogao da čuje prolazeći mogli su biti prilično napadni. Sećam se da me je jedne večeri iz mog satorija trglo prostačko deranje "Sklanjaj ruke sa moje pice!" tokom jednog određenog momenta kada su pregovarali ko će sa kim spavati, gde i koliko će to koštati za noć. U američkoj vojsci smo imali izreku "Ako bi stavili krov na Piccadilly Circus dobili bi najveću javnu kuću na svetu."

Da li je Crowley ikada koristio to što je tu lokalno bilo dostupno nemam pojma, ali to je neosporno doprinelo atmosferi.

Kad smo već kod seksa, pitanje koje se nameće je da li je Krouli ikada imao homoseksualne sklonosti ka meni? Odgovor je ne. (za potvrđan odgovor videti "Oko u trouglu", Izraela Regardiea). Ono što sam znao u vezi Kroulija je bilo to da ima najdublje poštovanje za manifestovanje volje pojedinca, bez mešanja. Jedini put kada se ta tema pomenula se desio slučajno, kao šala. Jednog dana mi je ispričao kako je predhodno veče bio na nekoj žurci. Iz njegovog opisa, zaključio sam da su ljudi koji su se našli tamo bili uglavnom umetničko-boemskog uverenja, ali stariji, premda, kako je rekao, "Uprkos njihovim godinama, zaskakali su se, živahni poput cvrčaka.", nakon čeka sam ja dao neke bezvezne komentare kako bih voleo da sam se tamo našao. Njegov odgovor je bio razoran. Rekao je, citiram, "Oh, ti bi samo mogao da budeš nagužen." Uzevši u obzir moju tadašnju fizičku snagu, to baš i nije tako delovalo, ali, kako god...

Takođe, na istom mestu, u "93 Jermyn Street", bomba je pala u njegovo zadnje dvorište, rasturivši parčiće stakla iz prozora, po celom njegovom krevetu, tada mi je i rekao, "Da sam bio kući, poginuo bih." To ga je malo uzdrmalo. Tada je, zajedno sa Ledi Fridom i mnogim drugim Britancima, odlučio da ih Nemačko bombardovanje neće isterati iz Londona - stari Britanski "Buldog" duh. Da li je bilo koja od ovih Kroulijevih epizoda izazvala njegovo kajanje prema njegovim pro-nemačkim aktivnostima u Americi tokom Prvog Svetskog Rata, to ne mogu tvrditi. Ja sam i dalje uverjen da je on oduvek bio tipičan Britanac. Bio je deo tradicije radikalnog konzervativizma. S jedne strane, ništa nije radikalno kao Telema. S druge strane, bio je monarhist. Nikada nije mogao da oprosti Edvardu VIII što je abdicirao da bi se oženio ženom nižeg ranga. Ipak je kancelarija "Royal Consort"-a potvrđivana u Evropskom plemstvu vekovima.

Govorim kao iskusni borac, i pozivam se na veliku autentičnost ovoga što kažem, kada ste u blizini bombe koja eksplodira, nešto vam se mora desiti. Ono što se obično dešava jeste to da vaši nervi postanu osetljiviji. Tako da, ako mi se nekada tresu ruke, i ako pijem više nego što je to dobro za mene, verujte mi da imam razloga za to. Kada su Kinezi udarili na 'Kumwha' grebene, koji su bili puni ljudi, potrajalo je celu nedelju, Oktobra 1952.e.v., a ja sam dostavljao municiju na Centralnom Frontu, koreja... ali, ti je neka druga Grejdijeva priča.

Vratimo se Krouliju. Posle Nemačkog bombardovanja, on je odlučio da mu je potrebno "više tišine". Ne mogu reći da ga krivim zbog toga. Smatrao sam dovoljno ludom odluku da ostane u Londonu na početku bombardovanja, ali mu to nisam rekao.

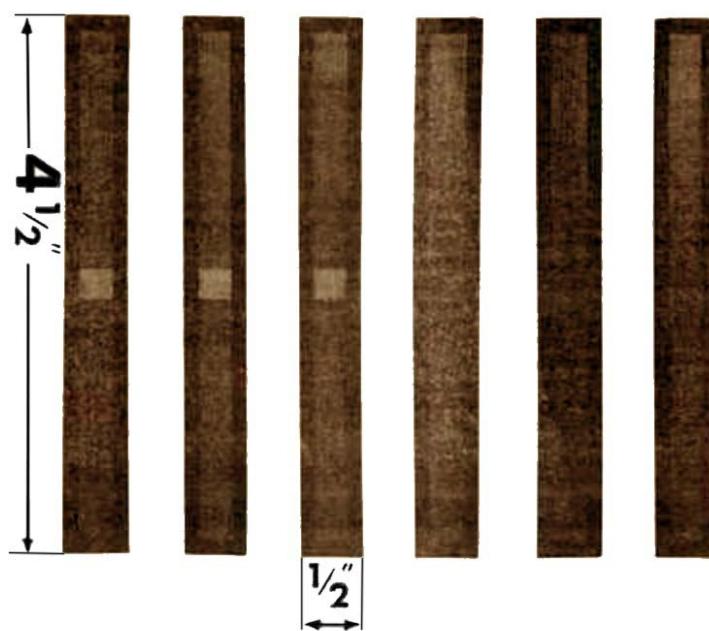
Razgledao je, i odlučio da se preseli u "Bell Inn" u "Ashton Clinton, Bucks County"(mislim da to znači "Buckingham"). Cela istorija Engleske sadržana u imenima oblasti. "Oslikane zemlje", da, video sam to jednom dok sam autoputem žurio ka Istoku, preko Zapadne zemlje... ova savršena parčad agrikulture, svako u sopstvenoj boji... (Essex znači "Istočni Saksonci", Wessex znači "Zapadni Saksonci", Sussex -"Južni Saksonci", Northumberland znači "jame" (to je zemlja Robina Huda.)... oko 30 milja od Londona. Naravno, London važi zauvek.

"The Bell Inn" je autentična seoska krčma. Još uvek ima dvorište u kome poštanske kočije staju radi punjenja i pražnjenja. U to vreme sam još uvek bio u Istočnoj Angliji, na sahrani Svetog Edmunda. Sadašnja Engleska je napravljena vrlo slično Italiji i Koreji, kada dođete do puteva... "svi putevi vode u... London, Rim, ili Seul." Problem je kada hoćete da uhvatite prečicu kroz seoske oblasti. Dodajte tome i činjenicu da su Britanci uklonili sve putne oznake, za slučaj da dođe do Nemačke invazije, što uopšte nije bilo nemoguće. Ja sam imao divnu, crvenu knjižicu s mapama, tako da nikada nisam imao problem s prelaskom terena.

(Iz skorašnjeg filma "The Eagle Has Landed", sasvim je jasno da su Nemci imali dobre mape puteva, pa, zašto su onda Britanci skinuli putne znakove? Kada ste u ratu - morate nešto da uradite - makar to bilo samo zbog održavanja vašeg morala.) Probijao sam se kroz maglu, kroz čitavu zemlju... čudeći se konvojima Britanskih kamiona zato što nisu imali pogon na prednje točkove... zaglavljivali su se po Italijanskim močvarama, dok su njihovi američki "GMC" parnjaci i ostali snažno probijali... do đavola s Britanskim novinskim izveštačima u to vreme... i s onim "Royal Corps of Signals", na njihovim kurirskim motociklima, s njihovim smešnim kacigama i fantastičnim žutim rukavicama sa dugačkim štitnicima za zglobove.

Zaista nisam imao mnogo muka da pronađem "Ashton Clinton", ni približno onoliko koliko sam imao u Koreji kada sam htio da vozim od Koukona, sve do Zapadnog Fronta, ne opterećujući se činjenicom da sve vreme vozim u Seul. Nađem se tako na neucrtanom putu, na planinskom prelazu, na lepezastom pojusu, na poplavljrenom putu bez mosta, i, kada je odred Korejanaca navalio pravo iz šećerne trske, pod punom kamuflažnom opremom, malo je falilo da se userem u gaće dok sam grabio svoj karabin sa zadnjeg dela džipa. Ispostavilo se da su oni samo gušteri na manevru, ali, u toj užasnoj sekundi, ja to nisam znao. Kako god, vratimo se Krouliju, kao što rekoh.

Naravno, bio sam u uniformi. Ne samo da je bio rat, već sam uzeo slobodno prepodne, od mojih dužnosti na mestu Komandira Čete, da bih zgrabio džip koji je pripadao četi, i otiašao da vidim Kroulija. Došao sam do recepcije (s desne strane; sala za ručavanje je sleva, gledano s ulaza) i pitao portira kako mogu da nađem gospodina Kroulija. On je rekao, "O, gore desno, uz stepenice, na kraju hodnika skrenite levo, broj njegove sobe je taj i taj (zaboravio sam)." Tako sam treskao po stepenicama "sa sve vojničkim čizmama", našao vrata (s desne strane), i pokucao. Čuo sam neki nerazumljivi zvuk, pa sam ponovo pokucao. Ovog puta sam čuo vrlo jasan glas, "Ko je to?" S obzirom da sam pričao s parčetom drveta, tj. s vratima, izgledalo je da postoji problem u komunikaciji, pa sam rekao veoma glasno, "Poručnik Mek Martri!" Vrata su se otvorila, i tamo je stajao Krouli. Bacio je pogled na mene i rekao, "Oh, tu si, drago momče. Uđi. Uđi unutra.". Onda je zastao, izgledajući začuđeno na trenutak, i rekao, "Čudno je to. Kada sam jutros konsultovao Ji Đing, rečeno mi je da će sresti vojnika." Ušao sam unutra, a on je rekao, "Izvini me, minut samo." Bio je usred dobijanja proročanstva od Ji Đinga. To je bio jedini put da sam ga video kako koristi svoje Ji Đing štapiće (koje sam uspeo da povratim iz biblioteke pošto je sud napismeno odobrio da njegova biblioteka pripada O.T.O.-u, pod mojim starateljstvom).

Neisprekidana strana je muška (Jang, energija). Isprekidana strana (meni izgleda kao crveni lak za nokte) je ženska (Jin, receptivna). Pod mojim lenjirom, oni su manje od osmine inča debljine, tek malo više od šesnestine inča. Bili su ili od mahagonija, ili od tikovine, ili obojeni da bi izgledali tamno. Svaki štapić ima i Jang, i Jin stranu. Krouli ih je koristio tako što bi ih pomešao (sa zatvorenim očima, uzimajući po jedan, i držeći svaki na gore, svojim desnim kažiprstom (još uvek zatvorenih očiju), dobijao znak, i stavljao ih dole, levo ili desno. Prvi štapić je donja linija. Ovako takođe možete dobiti pokretne linije. Ako jedan od štapića krene da mrda, kad ga spustite, samo vidite da li to radi na levu, ili desnu stranu. Lično, sviđa mi se ovaj metod proricanja. Daje šansu vašem Andelu da komunicira direktno preko vašeg kažiprsta. Naravno, uvek morate biti na oprezu zbog lažljivih i zločudnih duhova.

Zaboravio sam o čemu smo tačno razgovarali, ali pamtim da je to bilo srećno ponovno viđenje, i iskustvo koje mi je zagrejalo srce. Krouli je znao da bude divna osoba, kada je to želeo. U vezi naprasite strane svoje prirode, ja mislim da on nikako nije mogao da primi Knjigu Zakona, osim ukoliko nije bio autentična VELIKA DIVLJA ZVER EONA.

Još jednom sam ga video, Božić 1944.e.v., ali, više o tome sledećeg puta... i o Hejstingu.

Poslednji put sam rekao, da će još jednom videti Kroulija u "Bella Inn, Ashton Clinton". Tada je to izgledalo sasvim slučajno. Gledajući unazad, sve izgleda veoma karmički. Ele...

Desilo se to da, pošto smo preživeli invaziju na Normandiju, i bitku za Severnu Francusku, našli smo se u Belgiji, pripremajući napad na Rhine.

Prevod: Fr. SVRT

Aleister Crowley,
fotografisan 1943.god. u svom stanu u Jermyn Street-u, London.

O ČAKRAMA

Aleister Crowley

[*Primedba pripeđivača:* Ovo pismo je sa prepisa u *Yorke*-ovoj knjizi sa rukopisima, 20; iako bez navedenog datuma na pismu postoji beleška "kopirano do kraja avgusta 1916." Ako se neko pita kako su čakre originalno otkrivene, i zašto u različitim sistemima joga postoji različit broj glavnih čakri i podčakri, ovo pismo je poučno. Ono takođe ukazuje na jednu važnu vrstu opservacije koja se odnosi na seksualnu jogu. Naslov je dodat za potrebe ovog objavljanja. - HB]

Moj dragi Kee[?fra],

Veoma sam zainteresovan za tvoja zapažanja, nakon tvog provedenog vremena u istraživanju, o tri donje čakre.

Izgleda da poseban skup *nādīja* hrani *mūlādāra* lotos, kao kada bi on imao tri korena. Izvor ta tri korena je u tri centa koje si ti pomenuo.

Ali to nisu lotosi istog reda kao i svetih Sedam. Najpre, oni nisu zaštićeni kičmom, i ne podležu tom simbolizmu.

Njihov odnos sa Sedam bi bio kao odnos beskičmenjaka prema kičmenjacima u životinjskom carstvu, ili gljiva naspram cveća u bilnjom.

Analni lotos ima 8 latica, tamno karmin crvene boje, razbuktavši se u alevo crvenu kad je nadražen, sa centrom rembrantovski zlatno mrke boje. Ovaj lotos sadrži izvesnu misteriju *apānavāju*.

Lotos prostate je poput peridota, ekstremno providan i bistar. Njegov centar je čisto beo poput dijamanta. Latice su brojne, mislim da ih ima 32.

Treći lotos je u glaviću penisa, blizu osnove i donje površine, odnosno linije gde počinje spoj kože i glavića. On je napadne raskošno ljubičaste boje, sa isijavajućom bojom jorgovana koja se meša sa ultra-ljubičastom. Centar je zlatan poput sunca i iz njega se u talasima izlivaju naizmenični bljeskovi skerletne i čiste plave. Unutar ovog zlatnog centra je tamna tačka infra crvenih zrakova. Zahvaljujući njenoj jačini dobro izbalansirana koncentracija na ovu tačku je ekstremno teška. (Ova čudna reč dobro izražava činjenicu.) Nemam vremena da ovo zapišem kako treba.

Ne mislim da postoji nekakva opasnost u oživljavanju ova tri lotosa, ako je neko prethodno aktivirao više centre i naročito ako je Kundalini bila trenirana da se kupa dnevno u Svatistani. Bilo bi nepodesno da rad počne sa njima, mada, uistinu, kako ti rekoh, mislim da je bolje ne početi ni sa čim što je ispod Anahate, iako je teže da se Kundalini aktivira na taj način.

*Bratski tvoj,
Perdurabo*

P.S. Kod ženskih primeraka ljudske vrste ta tri lotosa takođe postoje, ali su u veoma drugačijem obliku.

Analni lotos je poput onog kod muškaraca, ali manji i manje blještav.

Druga čakra je smeštena između mokraćnog kanala i vrata materice. To je veoma veliki lotos sa mnoštvom latica, pomalo razbacanim i donekle nalik na kupus. Njegova boja je neutralno siva, ali tokom trudnoće postaje blještavo narandžast i nalik na cvet. Ekstremno je osetljiv i apsorpcion i predstavlja najveću opasnost po žene. Strani uticaji veoma lako prodiru u njega i izazivaju histeriju i obsesivne ideje. Za vreme menstruacije, naročito, oblichen je crvenim i mrkim prugama i deluje korodirano.

Treći lotos je pri dnu klitorisa. Mali je, ali ekstremno blještav. Ima 49 latica, 7 redova sa po 7 latica u svakome. Osnovna boja je raskošna maslinasto zelena, ponekad rasplamsavajući u smaragdnu. Listovi imaju žilice živahne ultramarin plave. Centar je ružičasto-rumen, sa zlatnim tučkom okićenim peteljkama penjivo bele. Listovi su oivičeni bisernom i ljubičastom.

P.

Prevod: Fr. HHH 747

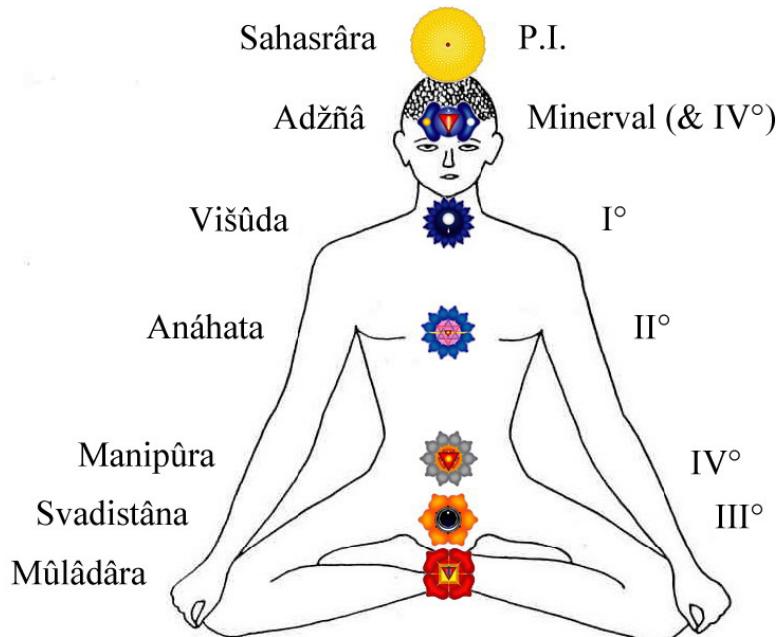
BAPHOMET XI°

Stepeni Trijade Čoveka Zemlje i hindu čakre

(Sledeće je preuzeto iz *Notes to the Equinox*, Gerald J. York-eove kompilacije Crowley-evih napomena na *The Equinox Volume I*. Originalna napomena koja povezuje O.T.O. stepene Trijade Čoveka Zemlje sa hindu čakrama pojavila se uz dijagram 83 u "The Temple of Solomon the King" na rubu strane 90 in Vol. 1(4). Crowley-ev tekst je ovde doslovno prenet praćen rekonstrukcijom šeme sa stepenima i datim imenima čakri. - H.B.)

Čakre se odnose na O.T.O. stepene na sledeći način (počevši od vrha):

- 1 = P.I.
- 2 = Minerval (& IV°)
- 3 = I°
- 4 = II°
- 5 = IV°
- 6 = III°
- 7 = Minerval

(tekst i crtež preuzeti iz *The Equinox*, Vol. III, No.10; Thelema Publications, New York, 1986.)

LIBER CL VEL י נ A SANDAL**DE LEGE LIBELLUM****L – L – L – L – L****Predgovor
ZAKON***Čini što ti volja i to će ti biti sav zakon.*

S pravednim srcem dođite i čujte; jer ja sam taj, TO ΜΕΓΑ ΘΗΡΙΟΝ, koji je predao Zakon onima koji su dosegli svetost. Ja sam taj, i niko drugi, koji hoće vašu potpunu Slobodu i vaše uzdizanje do Znanja i Moći.

Gledajte! Kraljevstvo Božije je unutar vas, kao što je Sunce i u ponoć i u podne večno na nebesima. Sunce ne izlazi i nikad ne zalazi; već ga senka Zemlje sakriva, ili oblaci na njenom licu.

Dozvolite mi zato da vam izjavim Misteriju Zakona, koju sam saznao na različitim mestima, na planinama i u pustinjama, ali i u velikim gradovima. Ono što vam govorim, govorim za vašu utehu i ohrabrenje. I neka vas to potpuno ispuni!

Znajte prvo: iz Zakona izviru četiri Zraka ili Emanacija. Tako da, ako je Zakon u središtu tvog bića, oni vas moraju ispunjavati svojim tajnim dobrima. Ta četiri Zraka (Emanacija) su: Svetlost, Život, Ljubav i Sloboda.

Pomoću Svetlosti videćete sami sebe i ugledati Sve Stvari koje su Uistinu u Jednoj jedinoj Stvari, a koja je nazvana Ni-Šta, zbog uzroka koji će kasnije biti objavljen. Ali supstanca Svetlosti je Život, pošto ničeg ne bi bilo bez Postojanja i Energije. Pomoću Života ste sebe učinili onim što jeste, večni i neuprljani, da plamtite kao sunca, samostvoren i samoodržavajući - svako (za sebe) pravo središte Univerzuma.

Dakle, kao što pomoću Svetlosti vidite, Ljubavlju osećate. Postoji ekstaza čistog Znanja, i različita ekstaza čiste Ljubavi. Ta Ljubav, to je snaga koja ujedinjuje različite stvari, sagledavajući ih u Svetlosti njihove Jednosti. Znajte da Univerzum ne zastaje, osim u krajnjem kretanju, ali konačni zbir je Mirovanje. A razumevanje da Stabilnost je Promena, a Promena Stabilnost, da je Biće u Nastajanju, a Nastajanje je Biće - to je Ključ Zlatnog Hrama ovog Zakona.

I na kraju, Sloboda je moć upravljanja vašim smerom u skladu s vašom Voljom. Jer opseg Univerzuma je bez granica, i vi ste slobodni da saglasno svojoj Volji stvarate svoj užitak po svojoj Volji, znajući da je različost bića takođe beskonačna. Radost ovog Zakona je to da ne postoje dve jednakе zvezde, tako da morate razumeti da je i samo Mnoštvo Jedinstvo, i bez Mnoštva ne može postojati Jedinstvo. A to je protivno Razumu; shvatićete to kada se izdignite iznad Razuma, koji je tek manipulacija Uma, kada dođete do čistog Znanja direktnim opažanjem Istine.

Znajte i to, da te četiri Emanacije Zakona plamte na svim Stazama; upotrebljavaćete ih ne samo u ovim Glavnim putevima Univerzuma o kojima vam pišem, već i na svim stazama svakodnevnog života.

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

I SLOBODA

Prvo ču vam pisati o Slobodi, jer ako niste slobodni u delovanju, ne možete učiniti ništa. Jer svaki od četiri poklona Zakona se mora praktikovati do određenog stepena - pri čemu trebate uvideti da su oni jedno. Ali Aspirantu koji dolazi Majstoru prva potreba je Sloboda.

Najveća od svih prepreka je neznanje. Kako će slobodno delovati onaj koji ne poznaje svoju svrhu? Zbog toga prvo moraš da otkriješ koja zvezda od svih zvezda si ti, koji je tvoj odnos sa ostalim zvezdama, i odnos i identičnost sa Celinom.

U našim *Svetim Knjigama* su dati direktni načini kojima se postiže ovo otkrivanje. To mora svako učiniti sam za sebe, postižući apsolutno uverenje pomoću neposrednog iskustva, ne samo kalkulacijama i razmišljanjima o (svojim) mogućnostima. I svako će doći do znanja o svojoj konačnoj Volji, po kojoj je jedan pesnik, drugi prorok, neko radnik sa čelikom a drugi sa žadom. I tada će spoznati svoju konačnu Volju, da mu je sudbina izvođenje Velikog Dela, ostvarenje svog Istinskog Ja. A o toj volji ču jasno progovoriti, pošto se tiče svih.

Razumite da u vama postoji određeno nezadovoljstvo. Dobro proanalizirajte njenu prirodu; na kraju svakog primera je isti zaključak. Bolest izvire iz vere u dve stvari: u postojanje Ja i Ne-Ja, i iz njihovog sukoba. To je ograničenje (restrikcija) Volje. Bolesnik je u sukobu sa svojim telom; siromašan čovek je u sukobu sa društвom. Na kraju, problem je u tome kako prevazići to opažanje dvojnosti, i kako stići do shvatanja jednosti.

Predpostavimo da ste došli Majstoru, i da vam je On predočio Put do tog postignuća. Šta vas sprečava da njime podlete? Očigledno, Sloboda je još daleko.

Razumite jasno sledeće: ako ste sigurni u vašu Volju i u svoje načine (njenog izvođenja), onda bilo koja mišljenja i aktivnosti suprotna tome, takođe su suprotna Istinitoj Volji.

Ako vas Majstor obaveže da prihvate Zavet Svetе Poslušnosti, onda popustljivost nije predaja te Volje, već njeno ispunjenje.

Jer vidite, što vas sprečava u tome? Razlog je spoljni ili unutrašnji - ili oba. Tragač jakog uma može lako odbaciti javno mnenje, ili u određenom smislu, iščupati voljene objekte iz svog srca; ali u njemu će uvek ostati mnogo nesređenih želja kao i navika; koje takođe mora pobediti.

U našoj najsvetijoj knjizi je zapisano: "Ti nemaš prava osim da vršiš svoju volju. Čini to, i нико ти неће рећи не."¹ Zapišite to u svoje srce i u svoj mozak; jer to je ključ svega.

U tome neka vam Priroda bude propovednik; jer u svakom iskazivanju moći i kretanja ona jasno proglašava tu istinu. Čak i u tako malim stvarima, kao što je zabijanje eksera u dasku, opazite tu propoved. Vaš ekser mora biti čvrst, gladak, oštar, inače se neće kretati u željenom smeru. Zamislite ekser načinjen od kresiva sa dvadeset vrhova, to više nije ekser. Ali skoro svi ljudi su nalik tome. Oni žele mnoštvo različitih karijera; i snaga koja bi mogla biti dovoljna postizanju vrhunca u jednom zanimanju, rasipa se na druge, ništavne želje.

¹ AL II, 42-43.

Ovde će se otvoreno ispovediti; mada sam se još od dečaštva zavetovao Velikom Delu, mada su mi u pomoć došle najjače siline celog Univerzuma da me podrže na tom putu, i mada me sada i navika drži u pravom smeru, ipak još uvek nisam ispunio svoju Volju; iz dana u dan se odvraćam od postavljenog zadatka. Kolebam se, saplićem, oklevam.

Neka vam to bude kao olakšanje, ako sam ja toliko nesavršen - i nije me sram da priznam - ako ja, izabranik, još uvek grešim, kako li je lako za vas, da me u tome prevaziđete! Ili, ako ste mi u tome jednaki, kakva li vas tek postignuća čekaju!

Jer i moje greške i moji uspesi su činjenice za vaše ohrabrenje.

Molim vas da istražujete i iskreno analizirate najdublje misli. I kao prvo; odbacite sve ono što je očigledna gruba smetnja vašoj Volji; lenjost, neozbiljna prijateljstva, uzaludne poslove i uživanja. Neću nabrajati zaverenike koji su protiv dobrobiti vašeg Stanja.

Zatim, tokom svakog dana izdvojite minimum vremena koje je neophodno za vaš prirodan život. Vreme odmora posvetite Istinskim Načinima vašeg Postignuća. Čak i te nužne časove posvetite Velikom Delu, svesno govoreći sebi za vreme tih Zadataka, da ih izvodite kako bi zdravim sačuvali svoje telo i um, za pravu upotrebu, za taj uzvišeni i jedinstveni Cilj.

Neće proći mnogo vremena pre nego što razumete da je takav život istinska Sloboda. Osetiće i šta vas odvraća od vaše Volje. I to vas više neće privlačiti, postaće obavezujuće, sramotno. Kad postignite tu fazu znajte da ste prošli Srednju Kapiju ovog Puta. Jer ujedinili ste svoju Volju.

To je nalik čoveku koji sedi u pozorištu i pokušava da prati dešavanja na pozornici dok mu svašta oko njega odvlači pažnju. Međutim, kada se uživi u predstavu, ništa ga više u tome ne može omesti. Njegov stav prema ometanjima prikazuje njegov odnos prema samoj predstavi.

Najpre pažnju je teško postići. Istrajte u tome, bez obzira što vam može biti odbojno. Čak vas i razum napada govoreći: kako Put Oslobođenja može biti tako čvrsta vezanost?

Istrajte. Još nikada niste poznavali Slobodu. Kad su iskušenja savladana, kad je glas Razuma utišan, tada će vaša duša bez prepreka krenuti svojim izabranim pravcem, i prvi put iskusiti krajnji užitak Vladanja Samim Sobom, i prema tome celim Univerzumom.

Kada je to u potpunosti postignuto, kada mirno sedite u sedlu, tada možete uživati u svim ometajućim stvarima koje su vam ranije prvo bile drage, a zatim odbojne. Toga više nema, jer to su sada vaše sluge i igračke.

Dok to ne postignite, niste potpuno slobodni. Morate uništiti žudnju i strah. Rezultat svega je moć življena u skladu sa svojom vlastitom prirodom, bez opasnosti da se neki deo može razviti na štetu celine, ili da se opasnost opet pojavi.

Pijanica piye i pijan je; kukavica ne piye, ali drhti; mudar čovek, hrabar i slobodan, piye i nazdravlja Svevišnjem Bogu.

Dakle, Zakon Slobode je posedovanje Slobode po sopstvenom pravu, ali to Pravo morate osloniti na Moć; Slobodu morate izboriti u mnogim bitkama. Jao deci koja mirno spavaju u Slobodi koju su za njih izborili njihovi preci!

"Nema zakona nad Čini što ti je volja"²; ali samo najveći ljudi imaju dovoljno snage i hrabrosti da to uvaže.

O Čoveče! Pogledaj sebe. S koliko boli si oblikovan! Koliko te je vekova uobličavalo! Istorija ove planete je upletena u građi tvog mozga! Da li je sve to bilo bezvredno? Ima li sve to svrhu? Jesi li ti stvoren samo da jedeš, dišeš i umreš? Nipošto! Pripojio si u sebe toliko elemenata, ti si plod toliko æona rada, oblikovan takvim kakav jesi za neki kolosalan Kraj.

Budi hrabar da ga tražiš i izvodiš. Ništa te ne može zadovoljiti osim ispunjenja tvoje transcendentalne Volje koja je prikrivena unutar tebe. Zbog toga - na oružje! Izbori svoju vlastitu Slobodu za sebe! Udari snažno!

II LJUBAV

Zapisano je: "Ljubav je zakon, ljubav pod voljom."³ U tome je skrivena Tajna, jer na grčkom Αγαπη, Ljubav, ima jednaku numeričku vrednost kao i reč Θελημα, Volja. Iz ovoga razumemo da je Ljubav priroda Univerzalne Volje.

Ljubav je ekstatično uspaljenje Dvoje koji žele postati Jedno. Tako je to Univerzalna formula Visoke Magike. Jer vidi kako sve stvari, pošto postoje u patnji izazvanoj dvojnošću, moraju hteti Jedinstvo za svoj lek.

Ovde takođe Priroda odslikava onima koji traže mudrost na Njenim grudima; da u sjedinjavanju elemenata suprotnih polarnosti postoji slava topote, svetlosti i elektriciteta. Slično, u ljudskom rodu iz semena animalnog gesta, vidimo kako izrastaju plodovi pesništva, a geniji o tim stvarima sude onako kako ih je učila Filozofija. I treba opaziti da se upravo među ljudima potpuno disharmoničnih priroda mogu naći najsnažnije i najdublje strasti.

Voleo bih da znate, da u umu ne postoje ograničenja u pogledu sprečavanja čoveka da se zaljubi u bezživotni objekat ili ideju. Onome ko je delimično napredovao Putem Meditacije, svi predmeti osim Jednog, pojavljuju se jednakodobno, slično kao što su se ranije Istinitoj Volji prikazivali odvratnim objekti slučajne želje. Zbog toga svi objekti moraju biti obuhvaćeni mišiju i bačeni u sedmostruku topionicu Ljubavi, dok se u eksploziji ekstaze ne sjedine i nestanu, jer pošto su nesavršeni oni se potpuno uništavaju u stvaranju Savršenstva Unije, kao što se ličnosti Ljubavnice i Voljenog spajaju u duhovno zlato Ljubavi, koje ne poznaće individualnosti već shvata sve.

Ipak pošto je svaka zvezda pojedinačna zvezda, a spajanje bilo koje dve zvezde tek delimičan zanos, na jednak način Aspiranti naše svete Nauke i Umetnosti moraju stalno napredovati primenom metode ujedinjenja ideja, da bi na kraju postali sposobni jednom misli shvatiti Univerzum i skočiti na To svom Svojom silinom, uništivši oboje (i Sebe i Univerzum) i tako postati Jednost čije ime je Ni-Šta. Zato tragajte da se ujedinite sa svime i svakom stvari, i to pomoću krajnje požude i strasti Jedinstva. Za taj cilj koristite uglavnom stvari koje su vam prirodno odbojne. Jer se ono priyatno, usvaja lako i bez ekstaze; preoblikovanjem gadnog i odvratnog u Voljeno, Sopstvo je do korena uzdrmano u Ljubavi.

² AL III, 60.

³ AL I, 57.

Tako nam Ljubav među ljudima pokazuje da se osrednji ljudi žene ništavnim ženama; dok nas istorija uči da su vrhunski svetski velikani za svoje konkubine tražili najpodlje i najstrašnije žene. Prekoračivali su navike roda i granice seksa kako bi zadovoljili svoje potrebe da transcendiraju normalno. Takvim prirodama nije dovoljno da izazovu požudu ili strast; imaginacija se mora rasplamsati na sve načine.

Za nas, onda, oslobođene svih osnovnih zakona, šta trebamo činiti da udovoljimo svojoj Voji za Jednošću? Ljubavnica nije manja od Univerzuma; niti je drolja zgrčenija od Beskrajnog Prostora; niti je noć nasilja vršnjak Večnosti!

Razmotrite da kao što je ljubav snažna da uzrokuje Ekstazu, slično tome je odsustvo Ljubavi najveća tuga. Ko god je zaljubljen zaista tuguje, ali onaj ko nema tu žudnju u svom srcu prema nekom objektu, umoran je od čežnje za tom boli. To je upravo ono što se mistično naziva "Sušom". Po mom mišljenju tome leka nema, do strpljivog istrajanja u Pravilu Života.

Ta Suša je dobra jer se pomoću nje Duša čisti od onih stvari koje smetaju Volji. Jer kad tih stvari više nema, sigurno je da Duša ne može biti zadovoljena, osim Izvođenjem Velikog Dela. Za snažne duše to je podstrek Volji, Topionica Žedi koja sagoreva sve nečistoće u nama.

Ali za svaki čin Volje postoji tačna paralela Suše. I dok Ljubav unutar nas narasta, Njeno nas odsustvo muči. Neka vam sledeće bude uteha u teškom iskušenju: svirepije od toga muče impotencija i naglo uskraćivanje navike.

Nekoliko reči o metodi Ljubavi u Meditaciji. Neka Aspirant prvo praktikuje a zatim disciplinuje sebe u Umetnosti voljnog usmeravanja pažnje na neki objekat, nedozvolivši i najmanje zamislivu rasejanost.

Neka takođe izvodi umetnost Analiziranja Ideja, i to sprečavanjem prijatnih ili neprijatnih prirodnih reakcija uma, tako se fiksirajući u Jednostavnosti i Ravnodušnosti. Kada ove stvari sazreju u pravo vreme, znajte da će sve ideje koje dolaze biti jednakе vašem razumevanju, jer je svaka jednostavna i sporedna. Neke će bez delovanja i truda biti relevantne za Volju, a neke težiti da se preobrate u druge. Ali svaka ideja sadržava jedan poseban kvalitet: da ni jedna nije Sopstvo, pošto se opaža od Sopstva kao Nešto Suprotno.

Kad je to potpuno i u celosti ostvareno, tada je trenutak za Aspiranta da usmeri svoju Volju ka Ljubavi, tako da se puna svest usredsredi na tu Jednu Ideju. U prvim pokušajima možda će biti usredsređena, ali mrtva i nedovoljno obuhvatna. To zatim može da se preobradi u sušu, ili u odbojnost. Na kraju, čistom istrajnošću u tom Činu Volje ka Ljubavi uzdiže se Ljubav - kao ptica, kao plamen, kao pesma, i na plahovitim krilima muzike vinuće se potpuna Duša ka Krajnjim Nebesima njenog Posedovanja.

Ova metoda sadrži mnoge puteve i staze - jednostavne i direktnе, skrivene i misteriozne, baš kao i ljudska ljubav za koju čovek nema čak ni skicu početnog Plana. Jer kao i Zvezde, Ljubav je beskrajna u raznovrsnosti. Zbog toga ja puštam da Ljubav bude sama sebi gospodar u vašim srcima. Ona će vas pravilno učiti, samo ako joj marljivo i odano služite do potpune predanosti.

Ona vas neće ni iznenaditi ni uvrediti podvalama na koje je spremna. Zahvaljujući njoj, bludnica i jogunasti dečak mogu biti mudri u Smicalicama Naše Gospe Afrodite, slatke Majke ljubavi. Sve su joj šale i mučenja začinjeni slašću, što je iznad svake Umetnosti.

Radujte se svakoj Njenoj igri, jer to je sveto usmerenje ka Ljubavi, ali zadržite svoj oklop i osmeh dok podnosite udarce njenog biča. Iskra i udarac, baš kao vino Reimsko, kao pomagač Hijerofanta Opijanja.

Ovde je poželjno i da vam kažem nešto o Čednosti u Ljubavi. Čednost se ne odnosi na objekat ili način prakse, jedina značajna stvar je ne dozvoliti uplitanje stranih stvari. A od najvećeg značaja za Aspiranta u početnom i zemaljskom aspektu rada je da ustanovi metode koje su mu prirodno privlačne.

Zapamtite da su sve stvari samo maske ili simboli Jedne Istine, a priroda služi da istakne višu savršenost pod velom niže savršenosti. Zato će vam sva Umetnost i Veština ljudske ljubavi služiti kao hijeroglif; jer zapisano je da To što je gore nalik je onome dole, a To što je dole nalik je onome što je gore.

Tako vam pomaže da usmerite pažnju i ne načinete grešku u činu čistoće (čednosti). Izvršenje ma kog čina uvek mora biti kompletno na svojoj ravni, i nijedan se uticaj s druge ravni ne sme mešati, jer to je nečistoća. Svaki čin mora biti toliko savršen i kompletan, da je kao ogledalo savršenstva svake druge ravni, tako postaje učesnik čiste, najviše Svetlosti. Takođe, pošto svaki akt mora biti čin Volje u Slobodi na svim ravnima, sve su ravni u stvarnosti jedna ravan; tako najniži izraz bilo koje funkcije te Volje treba istovremeno biti i izraz više Volje, ili jedine istinske Volje, koja je već sadržana u prihvatanju Zakona.

Shvatite, nije potrebno niti dobro da se lišavate prirodnih aktivnosti bilo koje vrste, kao što određeni lažljivi ljudi, evnusi duha, glupim predanjima uništavaju mnoštvo. Jer u svakoj je stvari već sadržana odgovarajuća savršenost. Odbacivanje potpunog vršenja funkcije, bilo kog dela, celini donosi nered i degeneraciju. Budite aktivni na svim putevima, ali transformišite efekat svih tih puteva ka Jednom Putu Volje. To je moguće, jer je svaki od njih u stvarnosti Jedan Istinit Put, ali pošto je Univerzum Jedan i Samo Jedan, a pojavljuje se kao Mnoštvo, on je i osnovna iluzija i time glavna stvar koju Ljubav rastvara.

Postoje dva principa za postizanje Ljubavi: upravljanje i popustljivost. Pošto su suptilni, teško je objasniti njihovu prirodu, a najdublje se proučavaju kroz tok same Ljubavi. Uopšteno uzevši, u pitanju je automatska odluka naše najdublje žive Volje za jednu, ili drugu formulu. Ne treba zato svesno istraživati ono što odluku određuje, jer je u pitanju instinkt koji ne može pogrešiti.

Na kraju, naše Svetе Knjige sadrže dovoljno detaljnih praksi o stvarnom upražnjavanju Ljubavi. A najbolje i najtačnije su one koje su suptilno napisane kroz simbole i metafore, posebno u Tragediji i Komediji. U njima je priroda ovih stvari data kroz prirodu samog Života, ploda cveta Ljubavi.

Zato bih vam o Životu trebao pisati, uvidevši da u svakom činu Volje u Ljubavi vi stvarate Ljubav, suštinu mnogo misteriozniju i radosniju nego što možete zamisliti, jer to što ljudi nazivaju životom je tek senka onog istinskog Života koji vam rođenjem pripada i koji je dar Zakona Teleme.

III ŽIVOT

Sistola i diastola; to su faze svih sastavljenih stvari. Od njih se sastoji i ljudski život. Kažeš da Njegova kriva nastaje iz latentno oplođenog jajašca, dostiže zenit, posle koga opada ka ništavilu smrti? U celosti posmatrano to nije sva istina. Ljudski je život samo segment krive što ide do beskonačnosti, a nule samo označavaju promene predznaka iz plusa u minus, iz minusa u plus, koji su koeficijenti jednačine. Između ostalog, to je jedan od razloga zbog kojeg su mudraci starog doba izabrali Zmiju za Hijeroglif Života.

Znači, kao i sve drugo i život je neuništiv. Sva razaranja i stvaranja tek su promene u prirodi Ljubavi, kao sto sam opisao u prethodnom poglavlju. Kao što krv koja pulsira u jednom ručnom zglobovu nije ista kao krv u drugom, tako je, individualnost delimično uništena kako svaki život prođe; ne, to se dešava čak i sa svakom mišlju.

Šta onda čini čoveka, ako umire i ponovo je rođen s promenom svakog daha? Sledeće: svest kontinuiteta sećanju dostupna, koncepcija njegovog Sopstva kao nečega čije je postojanje dokazano i osigurano tim promenama. Aspirant Svetе Mudrosti trebalo bi da Sebe smatra ne segmentom, već celinom Zmije. Neka proširi svoju svest da obuhvati oboje; život i smrt, slično kao što smatra sistolu i diastolu trivijalnim događajima srca, ali neophodnim za njegovo funkcionalisanje.

Da bi utvrdio misao na takvo shvatanje Života izdvajam dve pogodne metode, kao uvod za sticanje veće realizacije o kojima se govori na njima pripadajućem mestu; te metode dovode do iskustava koji transcendiraju čak i ona postignuća Slobode i Ljubavi (o kojima sam već pisao) i Života - što sada zapisujem u ovu malu knjigu, otvarajući vam mogućnost ulaska u Veliko Ispunjeno.

Prva metoda je sticanje takozvanog Magičkog Pamćenja; postupci su opisani jasno i ispravno u jednoj od naših Svetih Knjiga. Ali utvrđeno je, da je skoro za sve ljude ta praksa izvanredno teška. Neka Aspirant sledi podsticaj svoje vlastite Volje u odluci da li hoće tu knjigu primeniti.

Druga metoda je laka, prihvatljiva, nije dosadna - a pouzdana je koliko i prva. Ali kao što greška u prvoj metodi leži u Razohrabrenju, u drugoj te mogu zavesti Pogrešne Staze. Međutim, uopšteno mogu reći o svim Delima da sadrže u sebi dve opasnosti: prepreke odustajanja zbog neuspeha (greške), i klopku Uspeha.

Namena druge metode je razvezati sadržaje od kojih se sastoji vaš život. Pošto je to najlakše, prvo možete odvojiti onaj Oblik koji se naziva (poznato i po mnogo drugih imena) Svetlosno Telo, i krenuti u tom Obliku na putovanja izvodeći sistematsko istraživanje onih svetova koji su drugim materijalnim stvarima ono, što je vaše vlastito Svetlosno Telo za vaš materijalni oblik.

Putujući može vam se desiti da dođete do mnogih Vrata kroz koja nije moguć prolaz. To je zato, jer vam je Svetlosno Telo preslabo, ili pregrubo, ili nečisto. Tada morate naučiti da izdvojite elemente iz tog Tela na način sličan prvoj metodi, da vaša svest opstaje u višem i napusti niže. Praktikujte ovo neprestano - napinjući svoju Volju kao da je veličanstven Luk da bi odapeli Strelu vaše svesti kroz uvek viša i svetija nebesa. Neprekidnost na ovom Putu je od vitalne važnosti, jer vas sama navika primorava da uvidite, da telo koje se rađa i umire unutar tako kratkog vremena kao jedna Neptunova mena u Zodijaku, nije esencijalno za vaše Ja; da život kojeg ste postali učesnik, mada se pokorava Zakonu akcije i reakcije, plimi i oseći, sistoli i diastoli, ipak je neosetljiv za čemer onog života koji ste donedavno smatrali jedinom vezom sa Postojanjem.

I tada morate primorati svoje Ja na najveće napore, jer tako su cvetne te livade Raja, tako je slatko voće njegovih voćnjaka, poželećete da među njima lenčarite i uživate u blagostanju. Zato vam energično pišem - ne smete tako postupiti na uštrb svog pravog napredovanja, jer svi ti užici zavise od dvojnosti, tako je njihovo pravo ime Patnja Iluzije, slično uobičajenom svetu čoveka, kojeg ste prionuli da prevaziđete.

Neka bude u skladu sa vašom Voljom, ali naučite sledeće (kao što je zapisano), da su srećni samo oni koji žele nedostižno.⁴ Zato je na kraju najbolje, da po vašoj Volji uvek nađete glavni užitak u Ljubavi, tj. - kao što sam vam već napisao - u Pobedi i u Smrti, u Predavanju. Na taj način ćete uživati u ranije spomenutim zadovoljstvima onako kao što se uživa u igračkama - držeći se zrelosti čvrsto i oštrom, da bi prodrli u dublje i svetije ekstaze bez ograničavanja Volje.

Dalje, hteo bih od vas da znate, da u ovom vežbanju, praćenim neugasivim žarom, postoji posebna gracioznost, kojom ćete stići, tako reći, srećom koja transcendira praksu po sebi, postojeće prirode onih Radova Čistog Svetla, o kojima ću vam pisati u sledećem poglavljju. Jer tamo su izvesna Vrata, koja niti jedno biće još svesno podeljenosti, da su, Sopstvo i ne-Sopstvo suprotnosti, može proći; i osvajanjem tih Vrata vatrenim jurišem zvezdane požude, vaš će žar goreti strastveno protiv grubog Sopstva, premda je ono već božansko iza vašeg sadašnjeg zamišljanja, i proždire ga u mističnoj smrti, tako da Prelaskom Vrata sve biva rastvoreno u bezobličnoj Svetlosti Jedinstva.

Sada dakle, vraćanjem od ovih stanja postojanja i povratkom, tamo se takođe nalazi Misterija Radosti, bićete odučeni od Mleka Tame Meseca, i načinjeni učesnikom Sakramenta Vina koje je Krv Sunca. Ipak u prvo vreme može biti šokova i sukoba, jer se stare misli uporno drže snagom navike; ali je na vama da kreirate, ponavljanjem delovanja, istinitu ispravnu naviku ove svesnosti Života koji prebiva u Svetlosti. I ovo je lako, ukoliko vaša volja bude snažna; jer je istinit Život mnogo životniji i esencijalniji od onog lažnog da (grubo procenjujem) jedan sat prvog čini impresiju na sećanje ravnu jednoj godini drugog. Jedno jednostavno iskustvo, u trajanju možda samo nekoliko sekundi zemaljskog vremena, dovoljno je da uništi verovanje u realnost našeg uzaludnog života na zemlji; ali ovo polako otpada ako svesnost, kroz stres i strah koji ga se ne pridržavaju, i Volja ne teže standardnom ponavljanju onog ushićenja, mnogo lepšeg i strašnijeg od smrti, koje je bilo osvojeno vrlinom Ljubavi.

Postoji mnogo drugih načina za postizanje istinitog razumevanja Života, i ova dva koje slede su od velike vrednosti u probijanju leda vaših smrtnih grešaka, u viziji vašeg bića. Od ovih, prvi je stalna kontemplacija Identiteta Ljubavi i Smrti, kao i razumevanje raspršenja tela kao Dela Ljubavi učinjenog nad Telom Univerzuma, što je takođe naširoko opisano u našim Svetim Knjigama. I uz ovo idu, kao sestra i brat blizanac, praksa smrtne ljubavi kao simbolički sakramenat te veličanstvene Smrti; kao što je zapisano "Ubij se"; i ponovo: "Umiri svakodnevno".

Drugi od ovih manjih načina jeste praksa mentalnog shvatanja i analize ideja, kao što sam vam već rekao, ali sa posebnim naglaskom na odabir prirodno odbojnih stvari, posebno, same smrti i njenih pratećih pojava. Tako je Buda nalagao svojim sedbenicima da meditiraju o Deset Nepročišćenosti, tako da bi Aspirant, identificujući se sa vlastitim telom u svim ovim zamišljenim oblicima, izgubio prirodan užas, mrskost, strah ili gađenje koje je mogao imati prema njima. Znajte ovo, da svaka ideja svake vrste postaje nestvarna, fantastična i najmanifestovanija iluzija, ukoliko je podvrgnuta koncentrisanom, upornom istraživanju. A ovo je naročito lako dostići u slučaju svih telesnih impresija, posebno onih kojih smo prvobitno svesni, naime, naših vlastitih tela, koja su najgrublja i najneprirodnija od svih varki.

⁴ Alister Krouli, *Knjiga 4 - Magika*, Deo II, Poglavlje VI.

U svima nama postoji, latentno, takva Svetlost gde nikakva greška ne može opstati i Ona već podučava naš instinkt da odbaci prvi od svih onih velova koji su najtešnje omotani oko Njega. Isto tako u meditaciji (za mnoge ljude) najkorisnije je koncentrisati Volju na Ljubav, na svete centre nervne sile; jer su oni, poput svih stvari prikladne predstave ili istinite refleksije njihovih sličnosti u finijim sferama; tako da, njihove grublje prirode bivaju istrošene pomoću rastvarajuće kiseline Meditacije, a njihove finije duše nastupaju (tako reći) ogoljene, i manifestuju njihovu snagu i slavu u svesnosti aspiranta.

Zaista, neka vaša Volja za Ljubavlju gori žudno, prema stvaranju istinitog Života u vama, koji kotrlja svoje talase preko beskrajnog mora Vremena! Nemojte živeti svoje sitne živote u strahu od sati (časova)! Mesec, Sunce i Zvezde kojima merite Vreme, samo su sluge onoga Života koji pulsira u vama, radostan udar bubnja dok trijumfalno marširate kroz Avenije Vekova. Tada, kada su svako vaše rođenje i smrt prepoznati ovim promatranjem samo kao puki događaji na vašem besmrtnom Putu, kako su glupe slučajnosti vaših prosečnih života? Nisu li one zrnca peska nošena pustinjskim vетrom, ili, šljunak kojeg šutirate vašim krilatim stopalom, ili vlasni trave tamo gde pritiskate popustljivo i elastično busenje i mahovinu vašim lirskim plesovima? Ništa ne ometa onoga ko živi u Životu; njegovo večito kretanje, energija, užitak u nepogrešivoj Promeni. Neumorni prelazite od æona do æona, od zvezde do zvezde, Univerzum je vaše igralište, njegove beskonačne sportske varijante uvek stare i uvek nove. Sve one ideje koje izazivaju jad i strah poznate su u njihovoј istini, i tako postaju seme radoći; jer sasvim sigurno ste iznad svih iskušenja da bi mogli ikada umreti; da, iako se menjate, promena je deo vaše vlastite prirode; Veliki Neprijatelj je postao Veliki Saveznik.

I sada, ukorenjeni u ovom savršenstvu, vaše Sopstvo postaje istinsko Drvo Života, imate pokretač svoje poluge; spremni ste razumeti da je ovo pulsiranje Jedinstva, samo po sebi Dualnost, i time u najvišem i najsjetljivom smislu, još uvek Patnja i Iluzija; koja teži novom shvatanju, čak do Četvrtog od Darova Zakona, prema Kraju Puta, do same Svetlosti.

IV SVETLOST

Molim vas, budite strpljivi samnom u onome o čemu će pisati u pogledu Svetlosti. Ovde se nalazi teškoća, koja upotrebom reči uvek izranja. Štaviše, odbacio sam stalnost i bio svladan suptilnošću ovog predmeta, tako da planirani govor može preći u liriku, kada se budem teško kretao miroljubivo i didaktički, iskazivanjem. Moja najveća nada je da možete razumeti vrlinom simpatije vaše intuicije, kao što dvoje ljubavnika mogu razgovarati jezikom tako nerazumljivim drugima, da izgleda besmisleno, razuzdano i glupo; ili kao ono drugo opijanje Eterom učesnicima zajednice sa beskonačnom domišljatošću, ili mudrošću; kao način koji ih obuzima, značenjem reči ili gestova, bivajući iniciran u razumevanje suptilnošću droge. Tako ja koji sam zapaljen ljubavlju za ovu Svetlost, i opijen Eteričnim vinom te Svetlosti, mogu komunicirati ne toliko s vašim razumom i inteligencijom, već pomoću principa sakrivenog u vama koji je spremjan učestvovati samnom. Isto tako muškarci i žene mogu poludeti od ljubavi, a da čak ni reč nije bila izgovorena među njima, zbog indukcija (tako reći) njihovih duša. I vaše razumevanje će zavisiti od zrelosti za opažanje moje Istine. Štaviše, ako je tako, neka ona Svetlost u vama bude spremna da se probije. Tada će vam Svetlo interpretirati ove tamne reči jezikom Svetlosti; kao što bezdušna žica, glupo podešena, vibrira njoj naročitim tonovima, udaranjem ili drugaćijim zatezanjem. Čitajte, zato, ne samo očima i mozgom, već i ritmom onog Života kojeg ste postigli Svojom Voljom za Ljubavlju, ubrzanim do plesne mere ovim rečima, koje su pokreti štapa moje Volje za Ljubavlju, i tako rasplamsava vaš Život Svetlom.

(Ovim sam načinom omeo sebe u pisanju ove male knjige, dva dana i dve noći budno razmatrao, boreći se žestoko sa svojim duhom, da ne bih zbog žurbe ili nepažljivošću zgrešio prema vama.)

U uvežbavanju Volje i Ljubavi obuhvaćeni su kretanje i promena, ali u Životu stečeno Jedinstvo koje se pokreće i menja u pulsu ili frazi, je nalik muzici. Postizanjem ovog Života već ste iskusili da je Suština toga čisto Svetlo, bezoblična ekstaza, bezgranična i bez obeležja. U ovoj Svetlosti ništa ne egzistira, pošto je Ona homogena; i zbog toga su je ljudi nazvali Tišina, i Tama, i Ništa. Ali u ovome, kao i u svim ostalim naporima da se imenuje, koren je svake lažnosti i zablude, jer sve reči sadrže ponešto dvostrano. Tako, iako je ja zovem Svetlošću, ona nije Svetlost, niti odsustvo Svetlosti. Mnogi su je nastojali opisati suprotnostima, čak i kroz transcendentu negaciju svakog govora od strane nekih priroda može biti postignuta. Takođe su ljudi težili da je iskažu pomoću predstava i simbola, ali uvek uzalud. Ipak oni koji su bili spremni razumeti prirodu ove Svetlosti, razumeli su pomoću simpatije; i neka ona bude sa vama koji čitate ovu malu knjigu, voleći je. Kako bilo, znajte da su najbolje od svih instrukcija u ovom predmetu, i Reč koja najbolje odgovara Æonu Horusa, napisane u *Knjizi Zakona*. Ipak takođe Knjiga Ararita je dostoјna u Delu Svetlosti, kao što je *Trigrammaton* za Volju, *Cordis Cincti Serpente* na Putu Ljubavi, i *Liberi* u tom Životu. Sve ove Knjige takođe imaju za predmet ova Četiri Dara, jer cete na kraju videti da je svaki od njih neodvojiv od drugog.

Želim vam pisati uzimajući u obzir broj 93, Θελημα. Jer to nije samo broj njene interpretacije Αγαπη, već takođe i Reč vama nepoznata sve dok ne budete Neofit našeg Svetog Reda A. . A. . čija reč predstavlja po sebi izrastanje Govora iz Tišine, i vraćanje njoj na Kraju.⁵ Sada ovaj broj 93 jeste trostruko 31, koje je u Hebrejskom נט, što znači NE, i tako opovrgava širenje u tri dimenzije Prostora. Takođe hteo bih vas navesti na temeljitu meditaciju o imenu ינ, što je 56, o kome nam je rečeno da podelimo, saberemo, pomnožimo, i shvatimo.⁶ Deljenjem dobijamo 0.12, kao da je pisano Nuith! Hadith! Ra-Hoor-Khuith! prethodeći Dijadi. Sabiranjem nastaje Jedanaest, broj Istinite Magike; a množenjem Tri Stotine, Broj Svetog Duha, Vatre, slovo ו, gde su sve stvari potpuno konzumirane. Ovim razmatranjima, i punim razumevanjem misterija Brojeva 666 i 418, bićete moćno opremljeni na ovom Putu dalekog leta. Ali mogli ste takođe razmatrati sve brojeve na njihovim skalamama. To nije bolje rešavanje problema nego ovom čistom matematikom, budući da su već grube ideje učinjene finijim, i sve je određeno i spremno za Alhemiju Velikog Dela.

Već sam vam pisao kako, u toj Volji Ljubavi, Svetlo izrasta kao trajni deo Života. Kao prvo, malo, Voli, dostignuti Život je još uvek lične prirode; kasnije, postaje bezličan i univerzalan. Tako je Volja pristigla, mogao bih reći, kao njen magnetni pol, odakle su pravci sile usmereni jednako svuda kao i nigde; i Ljubav više nije rad, već stanje. Ovi su kvaliteti postali deo Univerzalnog Života, koji sledi beskonačno uživanjem Volje i Ljubavi kao njima nerazdvojiv. Ove su stvari zato, u njihovom savršenstvu izgubile svoja imena, i prirode. Ali ipak bile su Supstance Života, njihovi Otac i Majka; i bez njihovog delovanja i uticaja na Život same bi postepeno nestale svojim pulsiranjem. Ali kako je tamo beskonačna energija celokupnog Univerzuma, šta je onda moguće osim da se vrati svojoj vlastitoj Prvobitnoj Nameri, rastvarajući se malo po malo u onu Svetlost koja je njena najtajnija i najsuptilnija Priroda?

Ovaj je Univerzum uistinu Nula, kao jednačina čija je suma Nula. Iz čega proizlazi dokaz, da kad nije tako, dolazi do neravnoteže, a nešto treba doći ni iz čega, što je absurdno. Ova je Svetlost ili Ništavilo Rezultanta ili Totalitet toga u čistom Savršenstvu; i sva druga stanja, pozitivna ili negativna, usavršena su, budući da izostavljaju njihove suprotnosti.

⁵ Vidi *Liber DCLXXI vel Pyramidos*. Za ovu reč veruje se da je MUAUM, izgovorena na Hebrejskom מְאֻם numeracije 93 (četvrta tačka i žuto-zelena traka u šifri predstavlja skriveni jod koji se ne izgovara niti se broji).

⁶ AL I, 24-25.

Još, kad bi razmotrili da ova jednakost ili identitet jednačine između svih stvari i Ničega jeste najpotpunija, tako da neće preostati ništa više na jednoj nego na drugoj strani. I shvatićete ovu najveću Misteriju vrlo jednostavno u svetlosti onih drugih iskustava koja ste uživali, gde je kretanje i mirovanje, promena i stabilnost, i mnoge druge suptilne suprotnosti, bile su ispunjene do identiteta snagom vaše svete meditacije.

Najveći dar Zakona, dakle, proizlazi najsavršenijim upražnjavanjem Tri Manja Dara. I tako morate potpuno proputovati kroz ovaj Rad kako biste bili u stanju preći od jedne strane jednačine do druge po volji; ne, shvatite celinu odjednom i zauvek. Ovo će onda vašu vremensko-i-prostorno-vezanu dušu voditi u skladu sa njenom prirodnom po njenoj orbiti, otkrivajući Zakon onima koji hodaju u lancima, pošto je ovo vaša naročita funkcija.

Sada se ovde nalazi Misterija Porekla Zla. Kao prvo, pod Zlom podrazumevamo ono što je u suprotnosti sa našim vlastitim željama; ono je zbog toga relativan, a ne apsolutan termin. Jer, sve što je najveće zlo nekome, najveće je dobro drugom, upravo kao što je čvrstoća drveta koja zamara drvoseću sigurnost za onoga koji se upušta u opasnosti putovanja morem brodom građenim od tog drveta. I ovu je istinu lako razumeti, jer je lagana i shvatljiva običnom umu.

Svo zlo je tako relativno, prividno ili obmanjujuće; ali, vrativši se filozofiji, ponoviću da je njegov koren uvek u dvojnosti. Beg od ovog očiglednog zla je zato u traženju Jedinstva, što trebate činiti na način koji sam vam upravo pokazao. Ali ču sada učiniti napomenu s osvrtom na *Knjigu Zakona*.

Prvi korak je Volja, Zlo nastupa kao, u ovoj definiciji, "sve što sputava ostvarenje Volje". Zbog toga je napisano: "Reč Greha je Ograničenje".⁷ Trebalo je to takođe biti zapaženo u *Knjizi Trideset Ätira*,⁸ Zlo koje nastupa kao Horonzon čiji broj je 333,⁹ što na Grčkom uvodi Impotenciju¹⁰ i Lenjost;¹¹ a priroda je Horonzona Raspršenost i Nepovezanost.

Tada Put Ljubavi prema Zlu nastupa kao "sve ono što je sklono sprečavanju Jedinstva bilo kojih dveju stvari". Tako *Knjiga Zakona* govori, kroz figuru Glasa Nuit: "predajte se svom izobilju i volji ljubavi kako vam je volja, kada, gde i sa kim vam volja! Ali uvek za mene". Jer svaki čin Ljubavi mora biti "pod Voljom", što je, u skladu sa Istinitom Voljom, koja ne treba mirovati zadovoljna delimičnim i prolaznim stvarima, već ispravno nastaviti do kraja. Tako su takođe, u *Knjizi Trideset Ätira*,¹² Crna Braća oni koji se zatvaraju, nevoljni da se unište Ljubavlju.

⁷ AL I, 41.

⁸ Liber 418, *Vizija i Glas*; posebno deseti Ätir.

⁹ Na Hebrejskom חורונזון. Po Krouliju *Choronzon*, pominje se usput u *A True and Faithful Relation of what passed for many years between Dr. John Dee and some Spirits*, kao moćni đavo. To ime je takođe citirano u jednom magičkom tekstu iz XVII veka.

¹⁰ Grčki, Ακρασία, kasnija forma reči Ακρατεία, ističe "pohotnost/neumerenost/neobuzdanost, želju za samokontrolom" po Liddellu i Scottovom pomoćnom leksikonu, apstraktna imenica od ακρατης, "nemoćan, impotentan" (negativno od κρατος).

¹¹ Grčki, Ακολασία, označava "raspuštenost/razuzdanost/razvratnost, neumerenost" po Liddell-u i Scottovom pomoćnom leksikonu, apstraktna imenica od ακλοατος, približno "nedisciplinovan".

¹² Sedmi Ätir.

Kao treće, na Putu Života Zlo nastupa pod suptilnijim oblikom kao "sve ono što nije bezlično i univerzalno". Ovde nas *Knjiga Zakona*, obaveštava Glasom Hadita: "Unutar sfere ja sam svugde središte".¹³ I ponovo: "Ja sam Život, i davalac Života"¹⁴ ... 'dođite k meni' je glup izraz; jer ja sam onaj koji ide.¹⁵ ... Jer ja sam savršen, bivajući Ne."¹⁶ Pošto je ovaj Život na svakom mestu i istovremeno, zbog toga u Njemu ova ograničenja ne postoje više. Videli ste ovo i sami da kroz svaki čin Ljubavi vreme i prostor nestaju, kreacijom života njegovom vrlinom, kao što to čini i sama ličnost za sebe. Po treći put, mada, u suptilnijem smislu "Reč Greha je Ograničenje".

Konačno, na Putu Svetlosti ovaj isti stih je ključ za koncepciju Zla. Ali ovde je Ograničenje u propuštanju rešavanja Velike Jednačine, i zatim, u davanju prednosti jednom ispoljavanju ili fazi Univerzuma na račun druge. Protiv ovoga smo upozoreni u *Knjizi Zakona* Rečju Nuit, koja govori: "Ništa... i dva. Jer ja sam podeljena radi ljubavi, radi mogućnosti sjedinjenja",¹⁷ i zbog toga, "Ako to ne bude u redu; ako pobrkate prostorne oznake, govoreći: One su jedno; ili govoreći, One su mnoge... tada očekujte strašne osude..."¹⁸

Sada sam naklonošću Tota došao do kraja ove knjige; i naoružajte se sa Četiri Oružja; Štapom za Slobodu, Peharom za Ljubav, Mačem za Život, Diskom za Svetlost; i ovime činite sva čuda Umetnosti Visoke Magike pod Zakonom Novog Æona, čija Reč je Θελημα.

¹³ AL II, 3.

¹⁴ AL II, 6.

¹⁵ AL II, 7.

¹⁶ AL II, 15.

¹⁷ AL I, 28-29.

¹⁸ AL I, 52.

UVOD U GNOSTIČKU MISU¹*Tau Apiryon*

Aleister Crowley je napisao *Liber XV, Gnostičku Misu*, 1913. godine u Moskvi, godinu dana nakon što ga je Theodor Reuss naimenovao X° Vođom britanske sekcije O.T.O.-a. Po W.B. Crow-u, napisao ju je 'pod uticajem liturgije Svetog Vasilija iz Ruske Crkve'. Crowley je tokom života tri puta objavio *Gnostičku Misu*, 1918. u *Internacionalu*, 1919. u *Ekvinoksu*, tom III, br.1 ("Plavi Ekvinoks"), i 1929/30. u dodatku VI *Magike u Teoriji i i Praksi* (MTP). Theodor Reuss je objavio nemačku verziju 1918. Postoje izveštaji da je Jane Wolfe sa Crowley-em učestvovala u slavljenju *Gnostičke Mise* u Čefalù, ali prva zabeležena javna proslava *Gnostičke Mise* je ona koja se desila u nedelju, 19. maja 1933. e.v., od strane Wilfred T. Smith-a i Regine Kahl u Hollywood-u, California. U 73. poglavlju svojih *Ispovesti* Crowley je zapisao:

Tokom ovog perioda,² sveokupna interpretacija centralne misterije Slobodnog Zidarstva potpuno se izbistrla u mojoj svesti, i izrazio sam je u dramskom obliku u 'Brodu'. Na lirska klimaks bi mogli gledati kao na moje najviše postignuće u prizivu, u stvari hor počinje sa:

Ti koji si ja, iznad svega što ja jesam...

delujući vredno da bude uvršteno kao slavospev u Ritual Gnostičke Katoličke Crkve, koju sam, kasnije te godine, priredio za upotrebu u O.T.O, kao centralnu ceremoniju njegove javne i privatne svetkovine, odgovarajući Misi Rimske Katoličke Crkve.

Dok se bavimo ovom tematikom mogao bih takođe da u celini opertam njen opseg. Ljudska priroda zahteva (u slučaju većine ljudi) zadovoljenje religijskog instinkta, i to se može najbolje postići, za većinu, pomoću ceremonija. Stoga mi je bila želja da stvorim ritual kroz koji bi ljudi mogli ući u ekstazu, kako se to vazda i radilo pod uticajem prikladnog rituala. U skorašnjim godinama došlo je do povećavanja neuspeha u postizanju ovoga cilja, stoga što su uspostavljeni kultovi šokirali njihova intelektualna uverenja i izbezumljivali njihov zdrav razum. U toj meri su njihovi umovi kritikovali njihov entuzijazam da su oni postali nesposobni da konzumiraju sjedinjenje njihovih individualnih duša sa univerzalnom dušom, poput mladoženje koji bi da konzumira svoj brak iako su njegovu ljubav stalno podsećali da su njegove prepostavke bile intelektualni apsurd.

Odlučih da bi moj Ritual trebalo da bude slavljenje uzvišenosti operacije univerzalnih silina bez izlaganja nepouzdanih metafizičkih teorija. Ne bih niti da iznesem, niti da nagovestim, bilo kakvu tvrdnju o prirodi koju ne bi potpisao i najmaterijalističkiji čovek nauke. Na prvi pogled to može zvučati teško, ali u praksi pronađoh da je savršeno jednostavno kombinovati najkruće racionalne koncepte pojavnog sa najuzvišenijim i najentuzijastičnjim slavljenjem njihove uzvišenosti.

¹ Ovaj esej je originalno objavljen 1995. u "Mystery of Mystery: a Primer of Thelemic Ecclesiastical Gnosticism," (objavljeno od strane J. Edwarda and Marlene Cornelius kao Broj 2 privatnog Telemitskog žurnala Red Flame). Nekoliko manjih grešaka su ispravljene od objavlivanja u Red Flame-u; prvenstveno se to odnosi na činjenicu da je Reuss-ov prevod Gnostičke Mise objavljen 1918 a ne 1920; a dodatno je pomenuto i učešće Jane Wolfe u Gnostičkoj Misi koju je Crowley slavio u Čefalù.

² Leto 1913. e.v.

Reč 'Misa' po Rimskoj Katoličkoj Crkvi dolazi od latinske reči *Missa* 'otpuštanje', od fraze korištene na kraju nekih starih liturgija '*Ite, missa est*' ('idite, ovo je otpuštanje'). Uprkos poreklu svog imena, euharistijska ceremonije Mise nije nastala sa hrišćanstvom, niti je ekskluzivno vlasništvo ni jedne pojedinačne religije. Crowley je u liturgijama rimskih i ruskih obreda prepoznao kompleksne i predivne obrasce duboke simbolične tradicije, kako isijavaju ispod okorelosti sholastičke religijske dogme.

Euharistijski ritual koji sadrži samu srž Mise daleko je stariji od hrišćanstva, u stvari neki protestantski teolozi upirali su prst na Misu i njene simbolične komponente kao na dokaz izopačenja Katoličke Crkve preko usvajanja 'idolopokloničkih' paganskih praksi i doktrina. Neki od mnogobrojnih primera za to bi bili: okrugla hostija i naifornjak (posudica za naforu) združeni sa srebrenim polumesecom putira očigledni su simboli Sunca i Meseca, oltar oblika krsta kao kultni objekt (Omfalos, Lingam ili Sveti Drvo), krstionica kao Sveti Izvor, Litanije Svetaca kao invokacija duhova predaka, te sama euharistija kao ostatak ljudske žrtve.

Neki praistorijski totemski kultovi, što možemo da zaključimo posredstvom izvesnih savremenih totemskih kultova; mogli su da stvore osećaj društvene povezanosti posredstvom ritualnih gozbi, naročito svetkovinama koje su uključivale konzumiranje totemske životinje ili biljke. Magija koja prepiće sudbine članova totemskog društva sa sudbinom totemske životinje ili biljke, također prepiće i međusobne sudbine članova totemskog društva.

Osećaj deljenja sudbine, ili deljenje Duha ili Magije, postao bi tako snažan u nekim totemskim društvima da je počinjao da poprima svoj vlastiti jedinstveni identitet, sa svojim vlastitim obeležjima i čak sa svojom vlastitom ličnošću. Ponekad je to moglo da postane blisko postovećeno sa ličnošću naročito vrlog i moćnog heroja ili šamana, identifikacija koja bi mogla da opstane i nakon smrti heroja.

Za heroja, poistovećenog sa Duhom kulta, ne bi se govorilo da je stvarno umro sve dok bi sam kult opstao. On bi postajao božanski čovek, hibrid čovečanstva i silina prirode, čovek u potpunosti, ali takođe u potpunosti i božanski, koji je istovremeno i mrtav, ali ipak i živ; koji zato poseduje moć nad smrću i životom.

Rano obožavanje Dionisa, koje se možda razvilo na sličan način od obreda totemske društava, uključivalo je ispijanje vina i konzumaciju sirovog mesa žrtvovane životinje u ritualu zvanom *Omophagia*. Životinja je bila bik, jarac ili lane, sve te životinje bile su posvećene Dionisu na različitim područjima, i te životinje bi bivale ritualno rastrgnute na delove kao sećanje na Dionisa-Zagreba, Zevsovog sina koga su kao bebu raskomadali Titani.

Meso koje su Bahatkinje tokom divlje orgije jele nije bilo, međutim, meso obične zaklane životinje. Najpre, to je bila životinja sveta Bogu (tj, totemska životinja) u tako je delila Božiju vitalnu snagu. Potom, životinja je ceremonijalno prolazila kroz najveće i najkarakterističnije patnje toga Boga. Prolaskom kroz taj ritual simpatetičke magije, smatralo se da je životinja postigla stvarno poistovećenje sa Bogom. Za njeno se meso, tako, smatralo da je postalo identično sa mesom samoga Dionisa. Vino, koje je takođe bilo posvećeno Dionisu, imalo je obeležja njegove prirode na sličan, totemska način. Kada su Bahatkinje konzumirale meso i vino, one su konzumirale stvarno telo i krv svojega Boga. Ujedinjujući telo svoga u strukturu svojih individualnih tela, one su činile ujedinjenje Duha Boga sa strukturom svog vlastitog Duha. To im nije davalо samo pristup moći i magiji Boga, to im je takođe davalо i snažan osećaj istovetnosti sa svim ostalim učesnicima u Bahanalijama, koji su bili nadahnuti istim božanskim duhom.³

Grčka kultura je vremenom mešanjem sa ostalim kulturama postala rafiniranija i kompleksnija, slično onima Egipta, Male Azije i Feničkoj. Primitivno obožavanje Dionisa je opstalo stoga što je bilo podložno evoluciji i razvoju.

Orpheans (Orfici koji su bili na vrhuncu u 6. veku. pr. e.v.) prisvojili su Dionizijsku religiju za svoju vlastitu. Omekšali su okrutnost njihovih obreda i upotrebljavali te profinjenije obrede da prenesu, alegorijski, filosofska učenja svoje religije iskupljenja. Budući da su bili askete i vegetarijanci, krvavu *Omophagiу* su zamenili sakramentalnim pričešćem, bez krvi, u obliku kolačića načinjenih od brašna i meda u sećanje na ubijenog sina Boga. Orfejska učenja sačuvana u orfičkim himnama i razvijena u Grčke misterije i učenja najpoznatijih Orfejskih inicijata i Pitagorejaca, izvršila su veliki uticaj na razvoj kasnije helenske religije i filozofije, pogotovo na Neoplatonizam i Gnosticizam. Tim putevima su ona ušla u veoma ispešnu sinkretičku religiju poznatu kao hrišćanstvo.

Reč 'Gnostik' je grčka reč značenja 'imanje znanja'. Često je korištena vezano za grupu ranih hrišćanskih religijskih sistema koji su se razvili u kulturnoj, religijskoj i filozofskoj mešavini Istočnog Rimskog Carstva, tokom I. veka e.v. i bili naročito koncentrisani u području Aleksandrije u Egiptu. Kolektivno poznati kao gnosticizam, ovi sistemi, koje je hrišćanska teokracija u razvoju smatrala za 'jeres', nastojali su sjediniti jevrejsko hrišćanstvo, grčku filozofiju, egipatsku teurgiju s ostalim elementima. Takvi sistemi su uključivali učenja Simona Maga, Vasilida, Valentina, Bardesanesa i Marciona, kao i učenja grupe znanih kao Setiani i Naseni. Izraz 'Gnostik' takođe može biti korišten da označi druge religijske sisteme koji, iako nehrišćanski, dele mnoge poglede hrišćanskih gnostika. Orfejska religija je bila među njima, kao što su bila i hermetička učenja egipatske sekte Poimandra i manihejska religija, baš kao i religija Mandaeana u Južnom Iraku.

³ Identične magije je izvođena od strane drevnih Persijanaca putem ritualnog konzumiranja svetog *Haoma* napitka, kao i od strane vedskih Arijevaca sa njihovom *Somom*.

Upoređujući različite mustre u gnostičkoj tapiseriji, primetili smo neke zajedničke niti:

- simbolični i praktični sinkretizam;
- kozmogonija u kojoj je materija odvojena od Duha posredstvom serije emanacija, ili *Aēona*, sa kosmosom koji ima svoje poreklo u "mešanju" Duha u Materiju;
- različiti nivoi anti-kosmičke misli: slabljenje vrednosti stvorenog sveta i materijalne egzistencije, ispoljeno ili kroz asketizam ili kroz delovanje bez moralnih ograničenja;
- doktrina da je ljudski duh u suštini božanski;
- sistem iskupljenja kroz misticizam i lično prosvetljenje koje je predstavljeno soteriologijom "iskupljenog iskupitelja" i;
- eshatologija koja naglašava konačno razdvajanje oslobođenih duša od materije i njihov povratak čistom Duhu.

Mnogi, mada ne svi, od gnostičkih sistema smeštaju Istinskog Boga iznad Boga kojeg obožava veliki deo čovečanstva. Ovaj inferiorni Bog je često predstavljen kao arogantna i tiranska sila, neuka u odnosu na svoje poreklo i ograničenja. Jedan broj gnostičkih sistema karakterisalo je naglašavanje božanskog ženskog parnjaka figure Hristosa, koja je bila poznata pod raznim imenima kao što su Sofija, Helena, Enoja ili Barbêlô.

Elitizam većine Gnostičkih sistema doveo je do njihovog konačnog izumiranja, u korist populističkih i militantnih 'ortodoksnih' sistema Hrišćanstva, Islama i Zoroastrizma; pri čemu su mnogi originalni rukopisi gnostika sistematski uništavani. Neki su, međutim, preživeli, prvenstveno *Corpus Hermeticum*, 'Askew Codex', 'Bruce Codex', 'Akhnim Codex', *biblioteka iz Nag Hamadi*, kao i pisanja Manihejaca i Mandaenaca. Mnogo više informacija o doktrinama i verovanjima različitih oblika ranog gnosticizma prenete su posredstvom pisanja ranih hrišćanskih antijeretičkih pisaca kao što su Justin Mučenik (c.100 - c.165 e.v.), Irinejs Lionski (c.100 - 203 e.v.), Kliment Aleksandrijski (c.155 - c.210 e.v.), Tertulijan Kartaginski (c.155 - c.230 e.v.), Ipolit Rimski (170 - 235 e.v.) i Epifanije Salamijski (315 - 403 e.v.). Ovaj poslednji je manje pouzdan izvor od ostalih.

Kao dodatak prenosu posredstvom literature, izgleda da je gnostička struja našla svoj put kroz srednjevekovno doba u nekoliko različitih tokova tradicija. Hermetička gnoza se ugradila u alegorijsku nauku alhemije. Egipatski gnosticizam je uticao na jevrejski Hekalot i Merkaba misticizam koji su se kasnije razvili u kabalizam. Markonitska i verovatno Manihejska gnoza je sačuvana od strane jermenskih Paulina i verovatno uticala na bugarske Bogumile, koji su opet pomogli osnivanje Katarske, odnosno Albinežanske, sekete u Južnoj Francuskoj u 12. veku. Katarizam je dalje imao uticaj na razvoj srednjevekovnog jevrejskog Kabalizma, kao i na viteške legende o Svetom Gralu, i ujedinjen sa ezoteričnim islamskim idejama (sa njihovim vlastitim gnostičkim i ili neoplatoniskim uticajima) u neortodoksnو Hrišćanstvo vitezova templara, Kabalizam, Hermetizam i Templarizam, sjedinjeni u Rozenkrojerstvu i Slobodnom zidarstvu, tvore osnov za nastanak O.T.O, Hermetičkog Reda Zlatne Zore i A.'. A.'. dok se Valentinska gnoza tiho ušunjala u strukturu i sakramentalne rituale Rimske Katoličke Crkve.

Otkriće nekih Gnostičkih kodeksa, *Hipolitov Elenehos*, i izvesni katarski dokumenti inspirisali su francuski gnostički preporod krajem 19 veka e.v.. Francuski gnostički preporod spojio je elemente Templarizma, Rozenkrojcizma, Hrišćanske crkve i istorijskog Gnosticizma pokušavajući da rekonstruiše nezavisnu Gnostičku Crkvu. Jedan od rezultata toga bilo je osnivanje temelja naše vlastite Gnostičke Katoličke Crkve.

Ujedinjenje Gnostičke Katoličke Crkve i O.T.O.-a predstavlja, stoga, preplitanje brojnih gnostičkih tokova u jedinstveno telo - telo sa namerom da postigne krajnje ostvarenje, posredstvom uvođenja poslednje i najdinamičnije gnostičke struje. *Zakona Teleme*, koji je u O.T.O. i Gnostičku Katoličku Crkvu uveo Majstor Terion.

U sastavljanju *Liber XV* Crowley je pokušao da razotkrije skrivenu gnostičku tradiciju prikrivenu unutar ceremonije Mise, ne bi li je oslobođio stega skolastičkih teorija i dogmi hrišćanske teologije, i da ukaže na izvorni kontinuitet između ove drevne tradicije Mudrosti i modernih otkrovenja i oslobođajuće filozofije Teleme.

Prevod: Fr. HHH 747

Reference:

- Angus, S.; *The Mystery-Religions; a Study in the Religious Background of Early Christianity* [1925/1928], Dover Publications, NY 1975.
- Cammell, Charles Richard; *Aleister Crowley: the Man, the Mage, the Poet*, University Books, Inc., New Hyde Park, NY 1962.
- Couliano, Ioan P.; *The Tree of Gnosis: Gnostic Mythology from Early Christianity to Modern Nihilism*, Harper San Francisco 1990.
- Crow, W.B.; *A History of Magic, Witchcraft and Occultism*, Aquarian Press, London 1968.
- Crowley, Aleister; *The Confessions of Aleister Crowley: an Autohagiography*, edited by John Symonds and Kenneth Grant, Routledge and Kegan Paul, London 1979.
- Crowley, Aleister; *Magick in Theory and Practice* [1929/30], in *Magick: Book IV, Parts I-IV*, edited, annotated and introduced by Hymenaeus Beta, Samuel Weiser, York Beach, Maine 1994.
- Drower, E.S.; *Water into Wine: A Study of Ritual Idiom in the Middle East*, John Murray, London 1956.
- Eliade, Mircea (Editor in Chief); *The Encyclopedia of Religions*, MacMillan Publishing Co., NY 1987.
- Eliade, Mircea; *Rites and Symbols of Initiation: the Mysteries of Birth and Rebirth*, Harper & Row, NY 1958.
- Forlong, J.G.R.; *Faiths of Man, a Cyclopaedia of Religions* [Bernard Quaritch, 1906], University Books, NY 1964.
- Forlong, J.G.R.; *Rivers of Life*, London 1883.
- Frazer, James G.; *The Golden Bough; the Roots of Religion and Folklore* [1890], Avenel Books, NY 1981.
- Gaster, Theodor H.; *The New Golden Bough; a New Abridgment of the Classic Work by Sir James George Frazer*; Mentor Books, NY 1959.
- Graham, Lloyd M.; *Deceptions and Myths of the Bible*, Citadel Press, NY 1975.
- Guirand, F.; "Greek Mythology" in *The New Larousse Encyclopedia of Mythology*, Hamlyn, NY 1959/1968.
- Harrison, Jane Ellen; *Themis; a Study of the Social Origins of Greek Religion* [1912/1927], University Books, NY 1962.
- Hislop, Rev. Alexander; *The Two Babylons, or, The Papal Worship*, Loizeaux Bros., New Jersey 1916, 1959.
- Hymenaeus Beta, ed.; *The Equinox*, Vol. III, No. 10, Thelema Publications, NY 1986.
- Inman, Thomas; *Ancient Pagan and Modern Christian Symbolism* [1869/1874], Kessinger Publications, Kila, MT 1993.
- James, E.O.; *Sacrifice and Sacrament*, Thames and Hudson, London 1962.
- Legge, Francis; *Forerunners and Rivals of Christianity, from 330 B.C. to 330 A.D.* [1915], University Books, NY 1964.
- Mead, G.R.S.; *Fragments of a Faith Forgotten* [1900], University Books, NY.
- Mead, G.R.S.; *The Orphic Pantheon*, The Alexandrian Press, Edmonds, Washington 1984.
- Puhvel, Jaan; *Comparative Mythology*, Johns Hopkins University Press, Baltimore 1987.
- Rudolph, Kurt; *Gnosis*, Harper & Rowe, San Francisco, 1977.
- Scholem, Gershom; *Origins of the Kabbalah* [1962], Jewish Publication Society/Princeton University Press, New Jersey 1987.
- Starr, Martin P.; *The Unknown God: W.T. Smith and the Thelemites*, Teitan Press, Bolingbrook, Illinois 2003.

TAROT - NEKE RITUALNE I PROCEDURALNE TEHNIKE

Bill Heidrick

Držite svoje Tarot karte u nekoj specijalnoj kutiji ili uvijene u svilu. Ne dozvoljavajte drugima da ih dodiruju više no što je to neophodno. (Ovo je za većinu čitača suvišno. Učinite tako ako morate.)

Uvek koristite isto parče platna na kojem čitate karte. Nemojte ga koristiti u druge svrhe. (Ovo je takođe suvišno, ali lepo je posvetiti neki komad platna kao neku vrstu "stonog (portabl) magičkog kruga".)

Pripremite sebe; upotrebom vežbi disanja, Transcendentalne Meditacije, Joge, mislima o kući, omiljenom božanstvu ili bilo čemu drugom što deluje kod vas. Eksperimentišite da pronađete odgovarajući lični sistem.

Izbegavajte čitanje iz istog špila previše puta za redom. Imajte nekoliko špilova i koristite ih naizmenično. (Sovišno, tehnike teranja i mešanja mogu ovo učiniti nepotrebnim.)

Uzmite više vremena da odaberete signifikatora.

Koristite grupu različitih rasporeda za čitanje. Odaberite onaj koji odgovara datom pitanju.

Ako imate nekoliko pakovanja karata, zatražite od klijenta da odabere onaj koji mu se najviše sviđa.

Budite prijateljski raspoloženi prema klijentu. Popričajte o onome šta volite a šta ne volite da biste uspostavili psihički kontakt i empatiju.

Nakon svakog čitanja primenjujte kompleks mešanje - sečenje. To može uključiti i stavljanje karata iz starog rasporeda u špil jednu po jednu.

Upotrebljavajte neku govornu formulu sa jasnim tonom na strateškim mestima pre, za vreme i posle čitanja. To može uključivati orientaciju pre pitanja: "Vi možete postaviti neko izgovorenog pitanje ili nemo (neizgovorenog). Ako postavljate nemo pitanje, čitanje će se fokusirati na puko otkrivanje vašeg pitanja. Ako postavite izrečeno pitanje, čitanje će se fokusirati na davanje odgovora tom vašem pitanju". Pre mešanja: "Uzmite ove karte i mešajte onoliko koliko vam se sviđa. Nakon što završite, napravite tri zasebne gomile sa licem prema dole". Kod svake karte: "Ova karta je ono što se Ukršta sa vama. Ona pokazuje opoziciju sa kojom se morate suočiti", itd. Nakon poslednje karte i rezimea: "Ima li ovde bilo koja karta za koju vam je potrebno dodatno obaveštenje. Ja mogu da proširim čitanje sa više karata da to razjasnim." Najbolje je davati po jedno mikro (malo) čitanje za svaku kartu kako se ona pojavljuje, po jedno sažeto ponavljanje (rekapitulaciju) preko drugih karata na izvesnim mestima i po jednu projekciju na narednu kartu kada se neka nejasnoća pojavi. Konačni rezime (zaključak) bi trebao poprimiti oblik spajanja tih mikro čitanja i prezentovanja jednog objedinjenog gledišta. Uvek je najbolje polagati karte sa donjom ivicom prema Klijentu, tako da bi on lako mogao videti sliku - a vi biste trebali biti dovoljno prisni sa vašim kartama da možete da ih čitate i kada su okrenute licem od vas. Obrnute karte se mogu ignorisati ili tretirati na čitav niz načina. Uvek pre početka odlučite kako ćete koristiti obrnute karte: nećete im pridavati značaj, obrnuti im normalno značenje, dati im umanjenu važnost, itd.

Koristite neku molitvu ili neki drugi duhovni izum pre svakog čitanja.

Upotrebite neko formalno teranje nakon jednog čitanja a pre sledećeg. Na primer, iscrtajte jedan krug oko karata u smeru kazaljke na satu. Zatim iscrtajte još jedan krug u suprotnom smeru i na kraju još jedan u smeru kazaljke na satu. U centru te šeme iscrtajte svojom rukom Pentagram i prisilite razarajuće uticaje na karte da nestanu.

MISTIČNA ANATOMIJA**Theodor Reuss**

[*Primedba pripeđivača:* Ovaj dokument prvi put se pojavio u *Oriflamme XI* (juli 1913.), i pokazao je kako je Reuss usvojio Kellner-ove ideje istovremeno naglašavajući njihove prilično različite pristupe i stilove. Ovaj dokument takođe ocrtava neke od teoretskih osnova za rani kurikulum Koledža hermetičkih nauka koji je reprodukovani ispod. - HB]

Bilo koji student koji želi da proučava Hermetičke Nauke mora ne samo da poseduje osnovno znanje o običnoj anatomiji, već takođe mora da bude sposoban da dovede u vezu svoje znanje o običnoj medicinskoj nauci sa svojim potrebama Hermetičke fiziologije da bi razumeo Finije siline prirode koje će ga ospozobiti da postane svestan onoga što Mistična anatomije jeste. Doktrine najprominentnijih mistika, od kojih su većina bili ili medicinari ili praktikovali medicinsku veština, poput Paracelzusa, Van Helmonta, Albertus Magnusa, Corneliusa Agrippe, Postelusa, Cardana, Robertus de Fluctibus, Mesmera i drugih, smatraju su da Mesec, u izvesnom smislu, ima najveću moć. Mistično kretanje deteta u majčinoj utrobi je obeleženo različitim fazama tokom 9 meseci kroz koje dete prolazi do svog rođenja. Uticaj meseca je ženskog karaktera. Ti uticaji deluju na simpatičke nerve, senzitivne nerve i na srce, vagus (lat: *Nervus vagus - prim. prev.*). Vagus izlazi iz četvrte moždane komore. Pre nego što napusti lobanju formira jedan važan cervikalni nerv, a posle napuštanja lobanje širi se poput reke u dugi elastični pleksus nodosus, ili ganglijski cervikalni vagus. Odatle on ide duž obe strane karotidnih arterija i blizu simpatetičkog nerva, iza bronhijalne cevi i duž jednjaka do epigastriumske šupljine i područja karlice. Tokom svog kretanja tesno se meša sa simpatetičkim nervom i celim simpatetičkim sistemom.

Utemeljivši se tako uz pomoć obične anatomije, možemo sada razmotriti mističnu anatomiju ljudskog bića (muškog i ženskog) i OBRAZLOŽITI (nebeski, hermetički ili bilo kako drugačije) metode i motive i svrhe IZVOĐENJA.

Izvođenje je "ČUDO"! A Čudo je uvek BOŽANSKO, nije važno kakav izgled će preuzeti u ograničenom pogledu ljudi!

ČIN, koji se nalazi u osnovi toga i u čijem ispunjenju se sadrži IZVOĐENJE, pod ljagom je koju su na njega bacili zabludeli fanatici i objasnili ga kao prepostavljenu posledicu imaginarnog Pada Adama i Eve, i povezan sa Padom Anđela!

Bestidno je to bilo smatrano Činom Srama!

Ali Drevni Majstori Hermetičke Nauke koji su istraživali čuda prirodnog sveta i čuda i misterije natčulnog sveta, ti koje su smatrali Crnim Magičarima, molili su se pognuti u dubokoj samoponiznosti pred "IDEJOM BOGA", uzdižući se tako u Svetaštvo, gledajući prirodu i SVA njena ISPOLJAVANJA i materijalizacije natčulnog, očima različitim od očiju običnih ljudi i filozofa. Oni su bili ospozobljeni na duhovan način da proniknu u istinu stvarnog značenja Izvornog Pada Anđela, Izvornog Pada Adama i Eve.

Majstori Hermetičke Nauke drže da je moguće, ispravnom primenom značenja "Prvobitnog Greha" i "Pada Anđela", da se zadrže u magijskoj umetnosti, tj. Seksualne Magije, Natprirodnoj S.E.E.D.S. delujući u svakom i kroz svako biće, u svrhu razumevanja "SAMOG BOGA", i "UJEDINJENJA S BOŽANSKIM"! —

Ovo je nazivano velikim činom Transmutacije Reproaktivne Energije. Ova Velika Misterija je takođe sadržana u Euharistiji Crkava. Ona je Hermetička Misterija. Ona je skrivena iza zastora.

Zastori su korišteni od Crkve i od Hermetičke Nauke. Hermetička Istina, u potpunosti razotkrivena, nije nikad štampana ili javno obelodanjena.

Sa ovim jasnim razumevanjem možemo da nastavimo sa davanjem definicije onih Finijih Silina Prirode koje će nas voditi do toga da razumemo šta Mistična Anatomija jeste.

Hermetička Nauka nas uči da je simpatetički nerv Šiva *vīnā* (takođe *Kālī vīnā*), t.j. Stvaralački Božji Žičani Instrument. Ovo je simbolično predstavljeno harfom. Na simpatikusu se svira *tantrikama*, tekstovima o *śakti*, ili obožavanju ženske energije. Nervna vlakna, ili se u Istočnoj Hermetičkoj Nauci nazivaju *nādījī-ma*.

Tri glavna nadija su:

- a) *Suśumnā* u centralnom kanalu kičmene moždine i *medulla oblongate*.
- b) *Idā* na levoj strani od sušumne.
- c) *Piñgalā* na desnoj strani od sušumne.

Ovi nadiji kreću od Adžñâ Lotosa (*trivenî* Pleksus) i ujedinjuju se u tačci između obrva, iznad nosa. Ida je negativna i odgovara MESECU, a pingala je pozitivna i odgovara SUNCU. Ida teče levom nozdrvom, pingala desnom. Pored ova 3 najvažnija pomenuta nadija postoje i drugi. Svih 14 nadija su: sušumnā, piñgalā, idā, gāndārī, hastijivikā, kuhu (generativni), sarasvatī, pusā, šañkinī, pajasvinī, vārunī, alambusā, višvadarī i jašasvinī.

Citta je princip razmišljanja.

Istočno hermetičko ime za mrežu izukrštanih nerava je "Lotos" [*padma* ili *čakra*].

Lotosi su psihički centri tela, unutar kojih su smešteni moć i životna energija. Postoje 42 Lotosa od kojih su 7 od naročite vrednosti i važnosti za praktične svrhe.

1) *Mūlādāra* Lotos, gde je "sklupčan" *kundalini nadi* u osnovi sušumne u sakralnom pleksusu. To je latentna, odnosno uspavana, moć Najuzvišenijeg Života. Obuhvata 3 kanala, odnosno srži, idu, pingalu i sušumnu, odnosno MESEC, SUNCE i VATRU, odnosno NEGATIVNO, POZITIVNO i JEDINSTVO TOGA DVOGA i njegov REZULTAT. Solarni pleksus. *Coeliacus*. Božiji instrument. Znan je kao "Osnovni Lotos" ili "Osnov života"! Energija koja okružuje ovaj Lotos je Klica Ljubavi, a cela kombinacija se zove muladara Lotos koji ima 4 laticice.

2) *Svadistāna* Lotos ima 6 latica.

3) *Manipūra* Lotos ima 10 latica. On je smešten ispod pupka.

4) *Anāhata* Lotos sa 12 latica (listova) je u srcu. Unutar ovog Lotosa prebiva plamen *vāna-liṅge*!

5) *Viśūda* Lotos ima 16 latica.

6) *Adžñā* Lotos između očiju na mostu nosa ima 2 laticice. Sušumna ide od sakralnog pleksusa kroz kičmenu moždinu, do desne strane adžna Lotosa (pingala) i odatle prelazi na levo od adžna Lotosa (ida). Pingala ide od leve strane adžna Lotosa ka desnoj strani nozdrva.

7) *Sahasrāra* Lotos, Lotos sa 1000 latica, je u osnovi nepca.

Ha je MESEC ili ida; *tha* je SUNCE ili pingala; *ha-tha* je jedinstvo prane i apane ispod pupka.

Otuda *ha-ta-joga*. ON-ONA-sjedinjenje iliti *koitus*.

Prâna ide od srca na dole, apana ide od anusa na gore.

Ovo što je izloženo o hermetičkoj, iliti mističkoj, vrednosti simpatetičkog nervnog sistema, o čemu škole nauke znaju veoma malo, oblikuje most koji povezuje grub i materijalni koncept ljudskog tela (Mikrokosmos) sa višom i skrivenom, odnosno ezoteričnom i hermetičkom, koncepcijom finijih silina ljudske prirode.

I kako je u Mikrokosmosu, tako je i u Makrokosmosu!

U Macrocosmosu mi tako nalazimo (ezoterički, odnosno hermetički govoreći) Sedam Silina, ili Sedam Centara Moći.

Svejedno da li bi to bilo 7 *loka* (sfera egzistencije u večnosti), ili 7 *tatvi* (razlozi egzistencije: Ja sam Ja) ili čitav niz od Sedam.

Ili svejedno da li su one makrokosmičke Siline, ili mikrokosmičke Siline, one su uvek u istom redosledu i odnosima.

Sedam tatvi su:

Ādi-tatva, primordialna univerzalna sila koja izvire na početku manifestacije, odnosno "prokreativnog" perioda iz večitog neizmernog SAT, osnove SVEGA. To odgovara Auričkom Jajetu koje okružuje svaku planetu, kao i svakog čoveka. To je Silina koja potiče od Prvog, odnosno Nemanifestovanog *Logosa*! Ekvivalentan SUNCU! Otac! *Vater*!

Anupadaka-tatva, prvo razdvajanje na planu bića, bez roditelja, Bog Brama rođen bez oca ili majke, iskočio iz onoga [sic] što je izraslo iz Višnuovog pupka. Ekvivalentan MESECU. *Logos-Sin! Sohn!*

Ākâša-tatva, to je ono odakle sve religije kreću: Jupiter, Indra, Otac Etar, *pneuma*, ili Manifestovani *Logos*, i biblijski Sveti Duh! (*Heilige Geist*) Ekvivalentan Saturnu.

Vâju-tatva, vazdušni plan; *tedžas-tattva*, plan naše atmosfere; *apas-tatva*, tečna supstanca vode; *pritivi-tatva*, čvrsta supstanca zemlje.

Ovih zadnjih četiri odgovaraju četiri elementa.

Vaju odgovara Vazduhu i Jupiteru;

Tedžas (*agni*) odgovara Vatri i Marsu;

Apas odgovara Vodi i Veneri;

Pritivi odgovara Zemlji i Merkuru.

Po Mističnoj Anatomiji akaša-tatva je smeštena u mozgu; tedžas-tatva u ramenima; vaju-tatva u pupku; apas-tatva u kolenima; pritivi -tatva u donjoj strani stopala.

Dalje po Mističnoj Anatomiji:

Slezina odgovara to *lin̄ga śarīri*,

Jetra odgovara *kāmi*.

Srce odgovara to *prāni*.

Corpora Quadrigemina odgovara *kama-mani*.

Hipofizi odgovara *mana antakarani*,

Pinealnoj žlezdi odgovara *mana*, i kada to dotakne kundalini, to postaje *budi-mana* ili Božanska Misao.

Od naročite važnosti u Mističnoj Anatomiji je hipofiza u osnovi mozga. Hipofiza, odnosno *Hypophysis Cerebri*, povezana je sa pinealnom žlezdom, odnosno *Conariumom*. I *Hypophysis Cerebri* i *Conarium* su pokriveni sivim peskom koji se naziva *Acervulus Cerebri*. Ovaj pesak, o kojem škole psihologije ne umeju ništa da kažu, nalazi se u čoveku samo nakon što je on, ili ona, u starosti od 7 godina.

Ovaj pesak je od najveće mističke vrednosti. Povezan je sa stvaranjem *SAT*, ultimativnom Biti Svega. - U odnosu je sa Centralnim Organom SVIH FLUIDA, *W.O.M.B.-om* (*Womb* na engleskom znači materica - *prim.prev.*), i u materici je prana, Veliki Arhitekta deteta. Prana je takođe u vazduhu, i absorbuju je sva stvorena živa bića.

Sve bi bez prane umrlo. Prana je u vazduhu, ali je takođe tamo gde vazduh nije u stanju da prodre. Ona je nezavisna od vazduha, dok je međutim vazduh zavisan od prane. Prana se rađa od Atmana (*Atem Gottes*). Ona se pojavljuje iz atmana, baš kao što se senka pojavljuje od tela.

Mi absorbujemo pranu vazduha u svakom našem udahu. Ali mi možemo istrenirati naše disanje da absorbuje, udiše, veću količinu prane od one koja je obično potrebna za naš svakodnevni život. I ovu dodatnu pranu sposobni smo da skladištimo u našim nervnim centrima, Lotosima ili Pleksusima, do onog momenta kada nam bude ponovo potrebna za specijalnu upotrebu. Ova funkcija može biti upoređena sa SKLADIŠENJEM materijalističkog elektriciteta u *lajdensku* bocu. Kroz ovu svojevoljnu svesnu akulumaciju dodatne prane u našem telu, fizičko telo razvija siline koje su pre ležale uspavane u njemu. Osobe koje su akumulacijom dodatne prane razvile ove posebne Siline pomoću specijalnog treninga mogu postati sposobne da prenesu, izdahnu, rasprše dalje, predaju (deo) svoju vlastitu skladištenu Pranu drugima. Ovo se naziva, a za to se i koristi, pranično lečenje i od strane Theodor Reuss-a sistematizovano je pod imenom "pranatherapija" godine 1893. Rasprava na ovu temu objavljena je 1893. u magazinu iz Hanovera koji je objavljivao Dr. Huebbe-Schleiden, i koji se zvao *Die Sphinx*, a potpisana je pseudonomom "Theodor Regens." - Ova rasprava je kasnije publikovana kao posebna knjižica nazvana *Pranatherapie*.

MERLIN.

I. N. R. I.

Prevod: Fr. HHH 747

ZAPAŽANJA O LIBER OZ

Revidirano aprila 2001. e.v.

"Kako užasno!"
- *Magika Bez Suza*, Poglavlje 72.

Alister Krouli je napisao *Liber OZ* 1941. za Luis Vilkinsona (poznatog i kao Luis Marlou), zasnovano na predavanju o stepenu koje je napisao oko 1916. Njegovo originalno ime je bilo "Knjiga Jarca", i smatrao ga je manifestom O.T.O. U pismu Dž. Dž. Jorku datirano 30. avgusta 1941. on ga opisuje kao "O.T.O. Plan u rečima od jednog sloga", a u narednom pismu, datiranom 13. septembra 1941. piše, "Prava Čoveka su istorijski dokument. Stavke se ne mogu lako staviti na Drvo; ali sam ih sveo na pet odeljka: moralna, telesna, mentalna, seksualna sloboda, i sigurno ubistvo tiranizma... 160 reči sve u svemu."

Jevrejska reč *OZ* prenosi nekoliko značenja. Kada se izgovara kao *ouz*, znači "snaga". Kada se izgovara *ez*, znači "koza". Kada se izgovoara *az*, znači "snažan, moćan"; ali ako se izgovara izduženije, označava "ući u utočište". Slova **וְאֵין** i **וְזַיִן** sabrana daju 77, a taj broj uključuje reči kao što su **בָּעֵה** "molio"; i **מִלְאָךְ** "Uticaj iz Ketera", češće prevedeno kao "sreća".

Oni od nas koji prihvataju ovu izvanredno jednostavnu i poetsku izjavu prirodnih prava Čovečanstva, bismo trebali da je promatramo duboko i često, jer je ona i naše snaga i naše utočište; a ako su naše molitve žarke, i naša sreća se održi, može nas oboriti na naše zadnjice. Četiri Moći Sfinge nam mogu pomoći u ovome. Sledeće odredbe takođe mogu pojedincima biti od neke koristi.

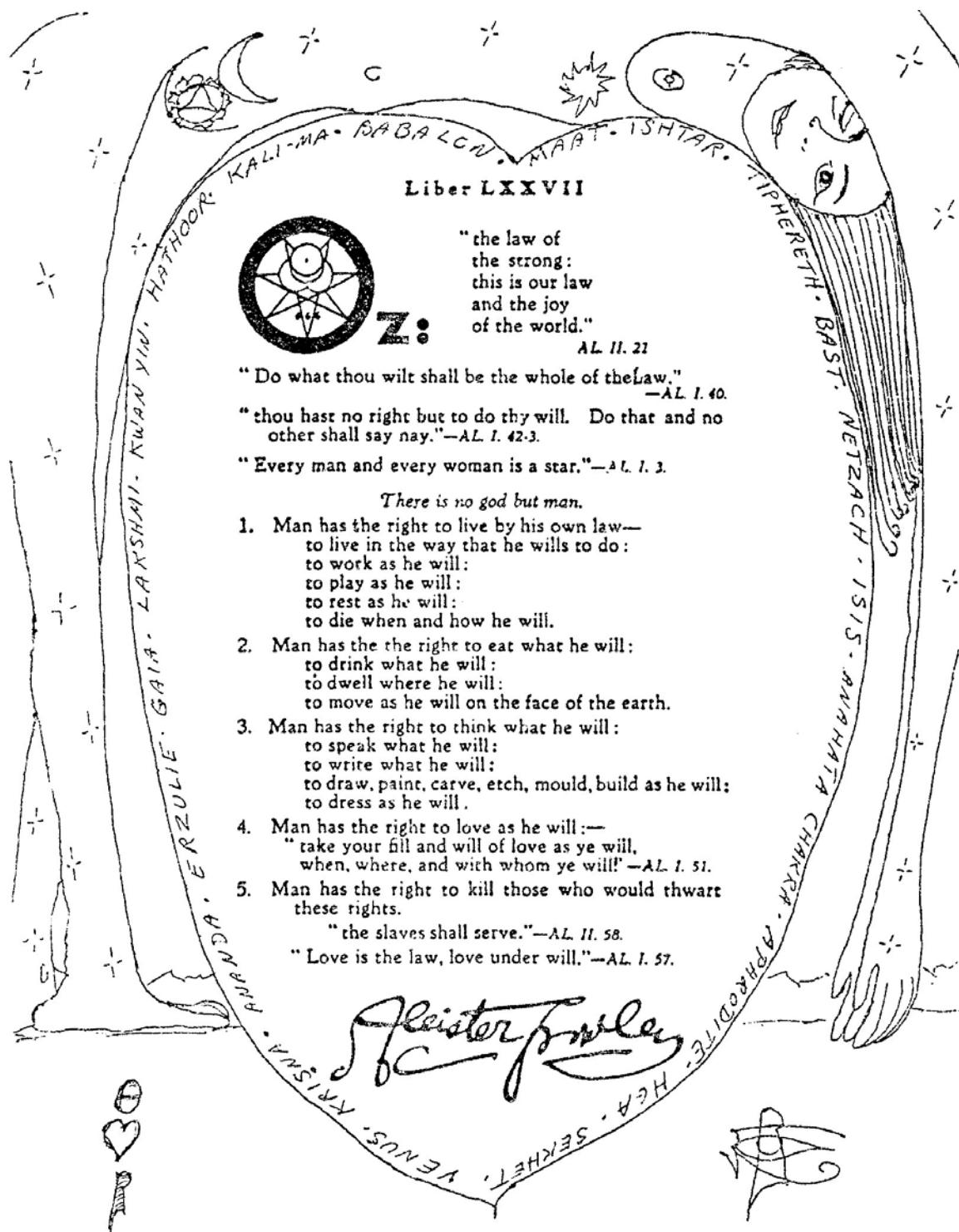
1. *Liber Oz* se odnosi na sve muškarce i žene. Kada prihvate *Liber Oz*, polažete pravo na ova prava kao svoja; ali takođe potvrđujete da pripadaju svakom drugom muškarcu i ženi, ne samo vama, ne samo Telemittima. "Svaki muškarac i svaka žena je zvezda." Tako, u prihvatanju *Liber Oz*a, mi se slažemo da ne narušavamo prava drugih (iako nismo nužno vezani da sarađujemo sa svakom osobom u ispoljavanju ovih prava). Krouli navodi u poglavlju 49, *Magike Bez Suza* da "prekršiti prava drugog je izgubiti pravo na svoje zahteve za zaštitom u dатoj materiji". Ako opovrgnete prava drugog, vi poričete samo postojanje tih prava; i ona su izgubljena za vas. Ne možete posedovati prava koja opovrgnete drugima. Takođe, dok neko poseduje pravo da "voli kako mu je volja", volja objekta tog prava možda nije da učestvuje u tome. *Liber Oz* ne opravdava silovanje.

2. *Liber Oz* ne daje garancije. (A) *Liber Oz* nam ne garantuje moć ili sposobnost da ispoljavamo prava koje on navodi. Muškarac možda ima pravo da "crti, slikati, vajati, gravirati, gradi kako mu je volja", ali *Liber Oz* neće kupiti potrepštine za umetnost, ili mu dati talenat ako mu on manjka. On možda, odista, ima pravo da "pije kako mu je volja", ali *Liber Oz* mu ne daje sposobnost da sigurno vozi kola, upravlja mašinerijom, ili izvodi ritual dok je pijan. (B) *Liber Oz* ne daje zaklon od posledica ispoljavanja svojih prirodnih prava. Čovekovo pravo da se "odmara kako želi", mu ne daje sigurnost od gubitka svojih sredstava za život; njegovo pravo "da jede šta mu je volja", ga ne imunizira od trovanja ili gojaznosti; njegovo pravo da "govori šta mu je volja", ga ne zaklanja od kriticizma, ismevanja, parnice, ili gubitka prijateljstva; njegovo pravo da "voli kako mu je volja" ga ne oslobađa roditeljstva; njegovo pravo "da ubije one koji bi mu uskratili ova prava" ga ne štiti od odmazde, zatvaranja u zatvor, ili pogubljenja. (C) *Liber Oz* ne daje obećanja da će ispoljavanje bilo kojih prirodnih prava rezultirati uspehom, srećom, ispunjenjem, zadovoljstvom, ili bilo kojim drugim "pozitivnim" ishodom.

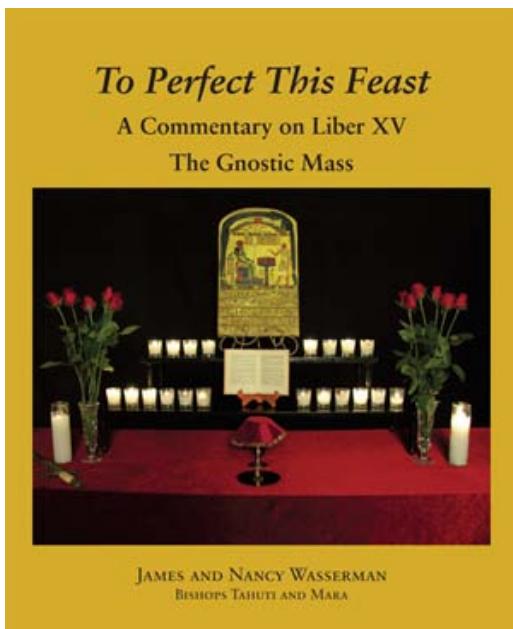
3. *Liber Oz* ne oslobađa od obaveza. *Liber Oz* ne opravdava laganje, ili neuspeh da se ispune naša obećanja, dogovori, ili zaduženja.

Sa ovim odredbama na umu, uživajte u svojim pravima. Ispoljavajte ih u vašoj potrazi da otkrijete vašu Istinsku Volju i ispunite je. Kada je neophodno, borite se za vaša prava, i za prava svih muškaraca i žena.

Sabazius

Prevod: Fr. TAO

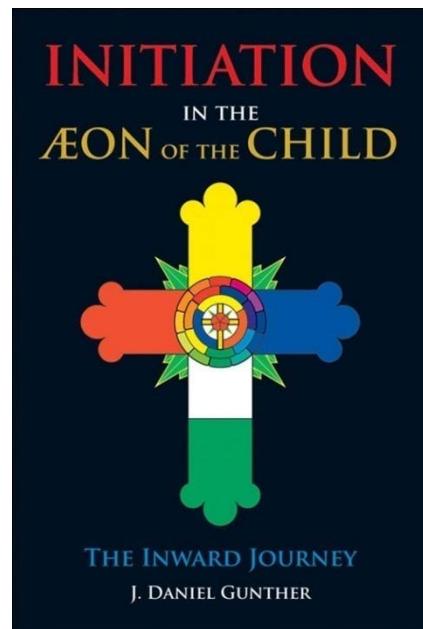

Recenzija: **James Wasserman & Nancy Wasserman - *To Perfect This Feast: A Commentary on Liber XV, The Gnostic Mass*** (111 strana, Sekmet Books, 2009).

Od objavljivanja teksta Gnostičke Mise informacije o njenom izvođenju prenošene su uglavnom usmeno. Značajan doprinos objašnjavanju njenog simbolizma i izvođenja dali su Tau Apiryon i Helena svojom knjigom *Mystery of Mystery: A Primer of Thelemic Ecclesiastical Gnosticism*, Tau Polyphilus svojom knjigom o ulozi dakona u Gnostičkoj Misi, kao i raznim tekstovima na svom sajtu.

Od momenta kada je najavljenja, *To Perfect This Feast* je privukla pažnju i pobudila znatiželju oko toga šta će to ona novo doneti? I sva pozitivna očekivanja su se opravdala, jer je u pitanju veoma praktična i lucidna knjiga od pomoći svakom praktičaru. Autori, visoki O.T.O. Inicijati i gnostički Biskupi, Tau Tahuti i Tau Mara, imaju veliko iskustvo u izvođenju Gnostičke Mise i to su iskustvo u ovoj knjizi nesebično podelili sa čitaocima. Od samog svoga uvida knjiga je puna vrednih praktičnih saveta, počev od razvijanja magijskog odnosa prema ritualu, preko preliminarnih aktivnosti koje se mogu raditi pre izvođenja same Mise, pa do sugestija praktičnih rešenja uređenja samog hramovskog prostora i kretnji tokom samog rituala. Sem tih tehničkih detalja, neke opaske koje ih prate predstavljaju veoma lucidan osnov za dalju meditaciju i za moguće uvide o samoj svrsi nekih delova Mise i magijske formule samog O.T.O.

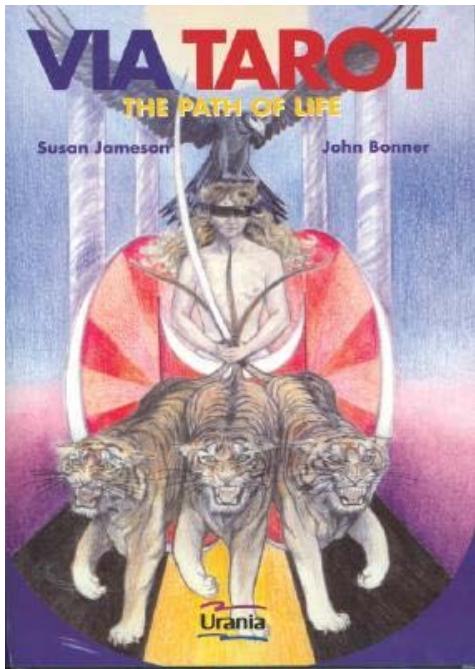
To Perfect This Feast prvenstveno može biti zanimljiva onima koji izvode Gnostičku Misu, pogotovo zato što upućuje na metafizičku stranu ovog obreda i energerske procese koji se u njemu dešavaju. Ko ume da čita između redova može puno shvatiti o tome čitajući ovu knjigu, tako da se ona preporučuje svima onima koji su zainteresovani za gnostički i eklezijski aspekt Ordo Templi Orientisa.

Recenzija: **J. Daniel Gunther - *Initiation in the Aeon of the Child: The Inward Journey*** (224 strana, Ibis Press, 2009).

Onima koji su čitali James Wasserman-ovu odličnu knjigu *Aleister Crowley and the Practice of the Magical Diary*, ime Daniela Gunthera nije nepoznato, budući da je on napisao uvod za drugo izdanje te knjige. Već tu se moglo zaključiti da Daniel Gunther veoma dobro poznaje to o čemu piše. To i ne čudi jer Daniel Gunther je, kako to u predgovoru ovoj knjizi navodi James Wasserman, član Astrum Argentuma više desetina godina i, opet po Wassermanu, osoba sa najviše znanja o Crowley-u i Telemi od svih onih koje je on u sreću u svom životu.

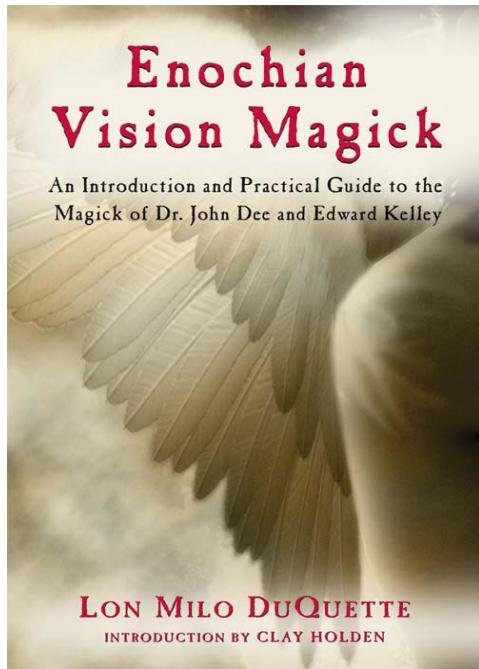
Initiation in the Aeon of the Child je, po nekim recenzijama, najvažnija knjiga o Thelemi napisana još od vremena Crowley-a i predstavlja prvo javno objavljanje informacija o procesu Inicijacije po thelemitском modelu. Kakva je razlika između Æona Ozirisa i Æona Horusa, kako je u Æonu Horusa umesto formule LVX-a centralna formula postala formula NOX-a, kako je Abiegnus, rozenkrojcerska planina Adepata, u Novom Æonu identična Zajonu, o Mesiji u Telemi i o tome kako je njegova misija da doneše Reč ljudima, o balansu u Telemi, klifotima i masonskoj Piramidi... samo je mali broj tema koje ova knjiga obrađuje. Zapravo, sve u ovoj knjizi deluje kao neka zagonetka koja skriva objašnjenje neke nove tajne. Počev od grčkih i hebrejskih natpisa sa crteža na početku knjige, pa do hebrejskih slova na početku svakog poglavљa koja se očigledno odnose na Puteve Drveta Života, sve to deluje kao jedna velika slagalica koju Gunther uspešno slaže pred čitaocima. Pri tome napisana je originalnim stilom bez da je Gunther kopirao Crowley-a, što je prilično osvežavajuće. Jedina zamerka joj je što ne sadrži indeks, ali i bez toga ovo je knjiga koju bi svaki Telemi trebao da pročita.

Recenzija: **Susan Jameson** - *Via Tarot: The Path of Life* (78 Tarot Karte + knjižica od 160 strana, Urania Verlag, 2002).

Via Tarot je u osnovi zasnovan na Thoth Tarot-u i kreacija je Susan Jameson internacionalno poznate umetnice specijalizovane za tehniku mezotinte. Karte dolaze u prilično glomaznom pakovanju, nalik na nekadašnje kutije za video kasete. Uz karte ide i knjižica, predgovor je napisao Hymanaeus Beta, Frater Superior O.T.O., a ostatak teksta je napisao John Bonner, Sveti Kralj O.T.O. za Britaniju i suprug Susan Jameson.

Sam format karata je neuobičajeno veliki, 9,5×14 cm, što je obično format pogodniji za meditacijske rade i za astralnu projekciju. Pa ipak, uz knjižicu koja ide uz karte, što se tiče praktičnog rada ovakve tehnike su samo pomenute, a preciznije je data samo tehnika divinacije kartama. Pored toga, data je crno bela slika svake karte, njen opis i razlozi zašto se ta karta razlikuje od onoga kako se tradicionalno prikazuje u Tarotu. Naime, Susan Jameson je ovaj Tarot radila na osnovu vizija koje je ona dobijala u obsidijanskom ogledalu od enohijanskih bića koja odgovaraju planetarnim sferama i koja se zovu Ćerke Svetlosti i Ćerke Ćerki Svetlosti i te vizije su direktno uticale ne izgleda karata. Ono što bi možda mogla biti najveća zamerka ovom deku je to što ga ne prati jedna obimnija knjiga koja bi detaljnije opisala sam process dobijanja vizija i detaljniju simboliku karata iz toga proizašlu. Pri tome mora se napomenuti da je ovaj špil, iako u velikom inspirisan od strane enohijanskih bića, ipak nije "enohijanski" špil. *Via Tarot* je Telemitski špil, visoke okultne i umetničke vrednosti, možda malo kompleksan i težak za početnike, ali oni sa okultnim iskustvom mogu imati velike koristi od rada sa ovim Tarotom.

Recenzija: **Lon Milo DuQuette** - *Enochian Vision Magick: An Introduction and Practical Guide to the Magick of Dr. John Dee and Edward Kelley* (261 strana, Weiser Books, 2008).

Lon Milo DuQuette, jedan od najstarijih aktivnih Ordo Templi Orientis članova i zamenik O.T.O. Majstora Amerike, objavio je svoju, trinestu po redu knjigu. Ovoga puta knjiga je posvećena enohijanskom sistemu magije John Dee-a. Ne samo da bi mogli da kažemo da je u pitanju njegova najbolja knjiga do sada, već bismo s punim pravom i veoma čvrstom argumentacijom mogli da tvrdimo da je u pitanju i jedna od najboljih knjiga o enohijanskoj magiji koja se može naći u prodaji.

U pitanju je praktičan, korak po korak, priručnik koji daje puni uvid u sistem enohijanske magije, koristan kako apsolutnim početnicima tako i onima sa pozamašnim iskustvom u ritualnoj magiji. Ono što se da primetiti je da DuQuette za razliku od nekih drugih okultnih autoriteta enohijansku magiju tretira kao potpuno bezopasnu. On takav stav zasniva na svom iskustvu i to je sasvim legitimno, ali brojna su iskustva mnogih drugih okultnih autoriteta koja su, baš kao i iskustva nekih ljudi ovde u regionu, takva da bi mogla uputiti i na neki drugačiji zaključak. Jedini odgovor na tu dilemu jeste onaj koji bi se dobio kada bi neko uzeo ovu knjigu i mesecima i godinama radio na način kako je to DuQuette u ovoj knjizi prezentovao i tako sam za sebe doneo zaključak na osnovu vlastitog iskustva. A ova knjiga, budući da je u njoj teorija odlično sistematizovana, a praksa data veoma pregledno i direktno, odličan je osnov za praktičan rad. U svakom slučaju ovo je knjiga koja će ostati zapamćena kao okultni klasik i apsolutno je preporučljiva za uvrštavanje u svačiju biblioteku sa ezoteričnim knjigama.

Fr. HHH 747